Anul XXII – serie nouă Nr. 67, martie 2014

EPIGRAMA

PUBLICAȚIE A UNIUNII EPIGRAMIȘTILOR DIN ROMÂNIA

Director: ***GEORGE CORBU*** *Redactor-șef:* ***LAURENȚIU GHIȚĂ***

„Parcere personis, dicere de vitiis“

Marcus Valerius Martialis

DIN SUMAR:

● **INTERVIURILE „EPIGRAMEI“**: **Dr. Nicolae Bacalbaşa: *„Epigrama ţine de matematica humorului“***;

● **EDITORIAL**: ***După 45 de ani***;

● ***CLUBUL CLUBURILOR*** – **Clubul Umoriştilor Brăileni „ŞTEFAN TROPCEA“;**

● **SOFRONIE IVANOVICI** – ***100 de ani de la apariţia primei Antologii de Epigramă*** *(prima parte)*;

● **Ion I. Pavelescu** – *de Mihai SĂLCUŢAN*;

● ***CRONICILE CONCURSURILOR şi FESTIVALURILOR*** de la: *Chişinău, Râmnicu Vâlcea, Tg. Jiu – Cănăvoiu şi Craiova;*

● **MEDALION**: Claudiu CONŢEVICI;

● **ANCHETA EPIGRAMEI**: *Vali SLAVU;*

● **Bibliografia UER 2013** *(partea I);*

● ***Concursurile revistei, Anunţuri***;

● ***LOC DE DAT… CU CAP*** – **Dueluri, provocări**;

● **Aniversări, IN MEMORIAM** etc.

CARICATURA, în acest număr: **Gabriel BRATU**.

Grafica: ***Mihai Danielescu*** , ***Gheorghe Mitroiu*** şi ***Costel Pătrăşcan***.

Epigrama

Directori fondatori:
VIRGILIU SLĂVESCU – seria veche
MIRCEA TRIFU – seria nouă

REDACȚIONALE

■ **IMPORTANT**

Responsabilitatea privind textele publicate aparţine în totalitate celor care semnează.

În măsura în care avem cunoştinţă de vreo neregulă, o semnalăm şi luăm măsurile de rigoare. Eventualele erori apar numai din necunoaştere şi neintenţionat.

Prezumpţia de bună intenţie trebuie să funcţioneze şi la acest nivel.

■ **RUGĂMINTE**

Pentru a evita aglomerarea căsuţelor poştale personale ale redactorilor revistei şi ştergerea accidentală, odată cu nedoritele spamuri sau mesaje ciudate, rugăm ca materialele pentru revistă să se trimită pe e-mail pe adresa: **revistaepigrama@yahoo.com.***

Anunţăm, de asemenea, că am deschis şi un cont în care se pot face plăţi. Menţionaţi, atunci când faceţi o plată: „PENTRU REVISTĂ“ şi precizaţi adresa la care să trimitem revista.

Titular: **Laurenţiu Ghiţă**,

IBAN: **RO 34 PIRB 4213 0390 4200 2000**, Piraeus Bank, Sucursala Giurgiului, Bucureşti.

În ceea ce priveşte poşta clasică, vă rugăm să trimiteţi toate materialele, corespondenţa etc., pe adresa:

Ştefan-Cornel Rodean, C.P. 712, O.P. 7 Sibiu, jud. Sibiu.

Dl. Rodean se va ocupa şi cu problemele de abonamente, plăţi şi distribuţie în teritoriu.

Abonamentele pe anul 2014 rămân la acelaşi preţ ca în 2013.

Numărul următor al revistei va apărea la începutul lunii iunie 2014. Materialele pentru revistă le aşteptăm până cel târziu vineri, **18 aprilie a.c.** Ce soseşte după această dată riscă direct retrogradarea în Marele Kosch! Încercăm să scoatem revista mai devreme, pentru a putea fi distribuită la cluburi pentru prima şedinţă din lună, aşa că, rugăm un pic de zor la trimis materiale!

Rugăm, pe cât posibil, separaţi, pe foi distincte, epigramele pentru concursuri, cele sezoniere, cele pentru TOP E etc. E greu de administrat o singură pagină în care sunt puse toate, grămadă!

* Vă rugăm să vă limitaţi la corespondenţa legată strict de revistă!

■ **CONCURSURILE REVISTEI:**

1. Compuneţi minim o epigramă pe rime date: *rol, minune*;

2. TOP E – Rugăm Cluburile, Cenaclurile sau Asocierile, să trimită câte 3 (trei) epigrame de autori diferiţi, pe tema: „**RĂSPUNDERE LIMITATĂ**“;

3. Comentaţi (daţi replici) la epigrama: ***Angajamentul unui pierde-vară /*** *Jur să-ncep o viaţă nouă, / Să renunţ la tot... şi basta; / Dar, discret, vă spun şi vouă: / După ce-o termin cu asta!* (Iancu Constantinescu);

4. Compuneţi minim o epigramă la tema: „***ODA BUCURIEI***“.

■ **Legat de concursul TOP E, reiterăm rugămintea ca materialele să fie trimise DE CĂTRE CENACLURI, nu individual, întrucât menirea acestui concurs este promovarea colectivelor**.

Caseta redacţională: Redactor-şef: Laurenţiu GHIŢĂ

Redactor-şef adjunct: Ştefan-Cornel RODEAN **Secretar de redacţie: George ZARAFU**

Corespondenţi activi: Toată suflarea epigramofilă. Unii mai mult, alţii, mai puţin mult (!)

EDITORIAL

DUPĂ 45 DE ANI

Anul 2014 are, pentru societatea epigramiştilor, o semnificaţie multiplă, el marcând nu doar centenarul primei antologii de gen (Sofronie Ivanovici, EPIGRAMIŞTII NOŞTRI, Bucureşti, 1914, 47 pagini, 16 autori antologaţi), ci şi aniversarea revirimentului epigramei, înregistrat odată cu apariţia primelor entităţi de profil: *Cafeneaua* – ulterior *Clubul* (noţiuni atipice pentru vechiul regim!) – *Epigramiştilor* „*CINCINAT PAVELESCU*“ Bucureşti, având ca dată de naştere 21 februarie 1969 şi, creat la 6 (şase) luni distanţă în timp (3 octombrie 1969), *Cenaclul de Satiră şi Umor „RIDENDO*“ Timişoara, ambele împlinind 45 de ani de viaţă (vârstă a deplinei maturităţi).

Cenaclul bucureştean purtând numele emblematic al lui Cincinat Pavelescu are, aşadar, meritul istoric de a fi prima grupare postbelică de epigramişti din ţara noastră şi de a fi propus modelul aproape ideal de conducător al unei organizaţii profesionale de acest gen în persoana scriitorului umorist Mircea Trifu (1922–1994), care s-a aflat în fruntea întregii mişcări epigramatice o perioadă îndelungată. Fiind o autoritate în domeniul creaţiei umoristice, calităţile sale de strălucit organizator şi-au pus puternic amprenta pe dezvoltarea ulterioară a mişcării epigramatice de la noi, culminând cu crearea, în condiţiile favorizante pentru libertatea de expresie de după Decembrie 1989, la 10 august 1990, a Uniunii Epigramiştilor din România (UER), al cărei Preşedinte a fost până la moarte.

Cenaclul bucureştean s-a manifestat în tot timpul funcţionării sale, de la începuturi până în prezent, ca un veritabil atelier de creaţie, înlesnind afirmarea multor nume prin debutul individual (volume personale) sau prin culegerile colective ale membrilor săi. De prisos a menţiona că Mircea Trifu a îngrijit, cu un deosebit simţ al răspunderii, culegerile Clubului apărute înainte de 1990, fapt ce a presupus selecţia materialului antologat şi prefaţarea judicioasă a respectivelor cărţi. Le enumerăm doar pe cele având caracter aşa-zis aniversar: **Culegere de epigrame**, 1974, (la 5 ani de la crearea Clubului); **Zece ani de epigramă**, 1979; **15 ani de epigramă** 1988,– toate apărute la Editura „LITERA”.

După 1990 este de citat Antologia lui Valerian Lică: **Trei decenii de epigramă**, 1999, precum şi articolele-bilanţ ale lui George Zarafu: **Clubul Epigramiştilor CINCINAT PAVELESCU – 35**, revista **EPIGRAMA** din decembrie 2004 – februarie 2005 şi Corin Bianu: **După 40 de ani!**, revista **EPIGRAMA**, martie 2009.

Departe de noi ideea de a ne substitui conducerii Cenaclului prin această succintă trecere în revistă. Conducerea actuală a Cenaclului este, de bună seamă, în măsură să traseze o retrospectivă a acestei adevărate instituţii de cultură epigramatică. Lipsa de spaţiu ne împiedică să reproducem aici aprecierile şi judecăţile pertinente emise la diverse aniversări ale constituirii Clubului de mari personalităţi, dintre care amintim numai pe acad. Şerban Cioculescu şi criticul literar Valeriu Râpeanu. Acestea nu ar face altceva decât să sublinieze, printr-un oficiu critic exemplar, caratele epigramei naţionale.

GEORGE CORBU, Preşedinte al UER,
Director al revistei EPIGRAMA

INTERVIU

Dr. NICOLAE BACALBAŞA:

EPIGRAMA ŢINE DE MATEMATICA HUMORULUI

Interviu pentru revista EPIGRAMA,
realizat de **George Corbu**

Medicul Nicolae Bacalbaşa, demnitar de judeţ dunărean, altfel zis, parlamentar gălăţean, trebuie evaluat dintr-o triplă perspectivă: profesională, socială (politică) şi literară. În ultima ipostază, ne-a dăruit savuroasa carte „*Opriţi dricul, mortu' ăsta n-a dat plicul*". Ca să nu mai vorbim de celelalte opere, romane de proporţii. Cea mai recentă carte a sa constituie pentru norocoşii ei posesori (citiţi: „apropiaţii autorului"!) o lectură fermecătoare, narând, cel mai adesea umoristic, secvenţe memorabile dintr-o experienţă profesională (şi nu numai) desfăşurată pe mai bine de patru decenii de viaţă ce s-a lăsat intens trăită de către acest om ce n-a încurajat tristeţea, mucalit în comentarea faptului divers la televiziune, pe care un critic literar dublat de un remarcabil, rafinat om de spirit, Alex. Ştefănescu, l-a numit, cum altfel decât „*baron local al inteligenţei şi umorului*". Titlul de baron, pur şi simplu, arborat ca un însemn de noblețe, i se potriveşte ca o mănuşă (trecem peste conotaţia peiorativă, de ultimă oră, a termenului cu pricina).

L-am văzut pe umorist, „în exerciţiul funcţiunii", cum se spune, cu ocazia Festivalului Naţional de Epigramă „UMOR LA MILA 80", ediţia a XVI-a, Galaţi, 2013, când a luat cuvântul, ca oficialitate ce se afla, vorbind participanţilor la modul hâtru, predându-le o lecţie practică de umor şi epigramă, când ne-a informat cât se poate de serios că „epigrama presupune maxim de inteligenţă în minim de spaţiu (grafic)". Acesta ar fi putut fi şi titlul sub care să fie aşezat interviul acordat publicaţiei noastre cu prilejul menţionat. Evident, a găsit şi alte formule şi formulări, la fel de fericite, definitorii chiar. Cititorul le poate afla în cele ce urmează. (G. C.)

1.**În cazul epigramei, consideraţi că avem de-a face cu o simplă specie literară (sau a ironiei) ori cu un gen literar autonom?**

Epigrama, ca şi haiku-ul (poate şi bonsaiul, dacă ne permitem să speculăm, extinzând raţionamentul în afara literaturii, fără a părăsi speţa reală) sunt roadele constrângerii. Violenţa înghesuirii se distilează artistic în esenţializare, însuşirea organică a disciplinei autocontrolului asupra cuvântului.

Este, simultan, şi estetica lapidarului, şi estetica esenţialului. Părăsim tehnica spre a intra în valorile trăirii.

2. **Câteva cuvinte despre aria de răspândire a epigramei. Este ea un gen cu excelenţă latin?**

Inteligenţa speculativă este latină şi iudaică totodată. Dar latinul cred că are în plus ludicul exacerbat.

3. **Epigrama este (sau poate fi) o oglindă a epocii istorice pe care o redă şi în care se manifestă. Este mult, este puţin?**

Orice ar face omul, el se exprimă şi exprimă totodată şi epoca în care este prizonier, precum insecta în chihlimbar. Această constatare este cu atât mai exactă în domeniul producţiei artistice, care este un domeniu axiologic.

4. **Cum aţi defini dumnevoastră epigrama?**

Epigrama este o sinteză ce tinde spre conciziunea codului genetic. E mai mult *gramă* decât *epi*, centru fără periferie. Epigrama este un *coup de foudre* neuronal care cuplează insolitul cu esenţialul.

→

INTERVIU

5. **Consideraţi că există o filosofie (logică) a epigramei?**

Constrângerea (formală) este întotdeauna izvor de creativitate şi, implicit, sofie.

6. **Care ar fi, după Domnia Voastră, secretul unei bune epigrame?**

Secretul unei bune epigrame este un creier pe măsură, o sculă de mare manevrabilitate şi nărăvaşă în raport cu căile bătute.

7. **Aţi fost tentat să scrieţi epigrame?**

Nu am fost epigramist, dar am fost în ce am scris, laconic şi aforistic. Cred că limbajul este o armă şi o artă.

8. **Atitudinea dumneavoastră faţă de epigramă are o motivaţie anume? Aţi fost ţinta unor epigrame? Acestea v-au produs neplăceri sau inamiciţii?**

Epigrama reuşită este un act de cunoaştere prin iluminare. Cum te situezi faţă de un asemenea proces te defineşte.

9. **Posedaţi în bibliotecă volume, culegeri, antologii de epigramă? Le consultaţi cu folos?**

Nu colecţionez epigramă, dar am trăit extazul unor epigrame ale lui Păstorel sau abordări similare (aforismul ironic revelator) la Puşkin (eu fiind şi rusofon).

10. **În calitatea lui de creator aparte, epigramistul poate sau trebuie să beneficieze de un statut nediscriminatoriu?**

Statutul nu i se va recunoaşte niciodată unui creator de mare talent. Când eram tânăr mi s-a spus: „*Măi băiete, un tâmpit nu va înghiţi niciodată pe unul deştept, dar să nu îţi faci iluzii că unul deştept va înghiţi pe altul deştept*“.

11. **Ce relaţii există între public şi epigramă?**

Relaţia se supune constatării generale a lui Goethe: „*Când o carte loveşte un cap şi sună a gol, vina nu este numai a cărţii*“.

12. **Cunoaşteţi legături între epigrama românească şi cea universală?**

Totul e legat pe lumea asta.

13. **Din anul 1990 există UER (Uniunea Epigramiştilor din România), în care sunt integrate 25 de nuclee de epigramişti. Vi se pare semnificativ pentru climatul literar actual?**

Epigrama este o literatură de seniori. Nu pot decât să mă bucur.

14. **Există admiratori, dar şi detractori ai genului. Consideraţi că există argumente, de o parte şi de alta, care să legitimeze o asemenea atitudine?**

În materie de artă (că şi în cazul epigramei vorbim despre artă), „fiecare cu a mă-sii“.

15. **În ultimii ani au apărut două lucrări consacrate epigramei şi locului ei în literatura română, datorate doamnei Elis Râpeanu şi confratelui Ioan Feneşan. Vi se par utile asemenea demersuri hermeneutice?**

Eu sunt un consumator blajin şi Hermesul meu este bunul gust şi experienţa de viaţă.

16. **Epigrama şi umorul se află într-o legătură nu totdeauna pusă în evidenţă. Aţi putea glosa în legătură cu această apartenenţă? Dacă umorul este, cum s-a spus, o notă distinctivă a filosofiei morale a românilor, alcătuind o componentă spirituală a poporului nostru, ce consecinţe decurg din acest fapt pentru epigramă?**

S-a văzut că humorul este o componentă esenţială a umanului şi a rezilienţei. ***Epigrama ţine de matematica humorului***.

CONCURS

REZULTATELE
CONCURSULUI DE REPLICI (COMENTARII) EPIGRAMATICE

Epigrama comentată a fost:

RECTIFICARE LA GENEZĂ
Când, pus pe fapte mari, Preasfântul
Din haos a aprins scânteia,
Întâi a plăsmuit femeia
Şi-apoi a răsunat cuvântul!
de Jean Buhman

Complicată rezolvare a ecuaţiei! Păi, dacă Cel de la Etajul de Sus a avut atâtea probleme, d-apoi noi! Nu din misoginism, să ştiţi, doamnelor, cea mai bună epigramă a răsunat cea a lui ŞTEFAN AL. SAŞA, de mai jos.

IMIXTIUNI
Din haosul adânc, Preasfântul
A scos femeia şi cuvântul,
Iar chestiei i-a pus capacul,
Când s-a băgat în business, dracul.

După ce-am „plăzmuit“ epigrama câştigătoare, scânteia a mai luminat şi grupajul de mai jos:

FIICA EVEI ÎN ACŢIUNE
Prea multe dubii nu încap:
A răsunat al ei cuvânt,
Urmat de o tigaie-n cap
Şi o tăcere de mormânt.
Ica Ungureanu

PRESUPUNERE DUPĂ GENEZĂ
Când Domnul a creat Pământul,
În Raiul său nemăsurat,
De n-ar fi plăsmuit cuvântul,
Femeia l-ar fi inventat!
Vasile Larco

CREZ
Eu mă număr printre-acei
Care cred că Domnul Sfântul
A creat întâi cuvântul
Şi-apoi gura la femei!
Ion Moraru

PUTEREA CUVÂNTULUI
Am ghicit o ipoteză:
Bune, rele pe pământ,
Ni se trag de la Geneză...
Pe cuvânt!
Ioan Şiman

APROPO DE GENEZĂ
Atunci când a aprins scânteia,
Nici nu-şi imagina Preasfântul
Că, după ce-a făcut femeia,
Va da de dracu' tot Pământul!
Gheorghe Bălăceanu

ERORI LA GENEZĂ
Credinţa spune că Preasfântul,
Vizând multiplele aspecte,
Femeilor le-a dat cuvântul...
Pe lângă alte mari defecte.
Nae Bunduri

RECTIFICARE LA RECTIFICARE
Cuvântul – vieţii i-a fost cheia,
Iar lumea a ţâşnit din torbă;
Apoi a apărut femeia
Şi nimeni... n-a mai scos o vorbă.
Grig M. Dobreanu

RUPTĂ DIN RAI...
Când lui Adam i-a dat Preasfântul
Pe Eva, fire nu prea calmă,
Întâi a răsunat cuvântul,
Apoi a răsunat o palmă.
Petru-Ioan Gârda

ÎNCĂ DE ATUNCI…
N-apucă să-şi ia avântul
Domnul, aprinzând scânteia,
Să rostească El cuvântul,
Că-l rosti întâi femeia.
Vasile Manole

DUPĂ CREAREA EVEI
Oftă în ceruri heruvimul:
Despre cuvinte, Doamne Sfânt,
E drept că Tu ai spus pe primul...
Dar nu şi ultimul cuvânt.
Dan Norea

NEPUTINŢĂ
De cu zori pân' se-nserează,
De când lumea şi pământul,
Când femeia cuvântează
N-o opreşte nici Preasfântul!
Constantin Cristian

Urmare în pag. 13

ANIVERSĂRI

Le urăm

La mulţi ani, de Ziua lor!...

MĂRTURISIRE

Nopţi la rând venea tot beat –
Ne-a mărturisit azi soaţa –
Dar de-o vreme s-a schimbat,
Vine numai dimineaţa.

IOAN MĂRGINEANU – 85 ANI

UNUI SILVICULTOR ABIL

Cu ciocanul de marcat,
Folosit în mod „curat“,
Din nimic şi-a ridicat
Doar... trei vile şi-un palat.

NISTOR IOAN BUD – 80 ani

DE ZIUA FEMEII

În ziua ei de sărbătoare,
Se mai obişnuieşte încă
Să bea, cu drag, bărbatul care
Pe celelalte-i le mănâncă.

NICOLAE CĂRUCERU – 75 ANI

APROPO DE VIOLENŢA DOMESTICĂ

Artist, de mare anvergură,
Pictând, de regulă, portrete,
Şi-a afişat pe un perete
Consoarta... dintr-o lovitură.

ION RUSE – 65 ANI

DESTIN

Cei mari, prin hotărâri anume,
Ne-au făurit un viitor.
Noi aşteptam o altă lume
Şi ne-am trezit în lumea lor...

ALEXANDRU OLTEAN – 65 ANI

SĂRBĂTOARE ÎN FAMILIE

Ciocnesc paharul cu nepoţii
Şi vărs puţin... Ce ghinion!
Mă-ntreabă soaţa: – Ai emoţii?
Conchide soacra: – Parkinson!

VASILE TIL-BLIDARU – 65 ANI

CURAJUL

Din orice fel de complicaţii
Ne scoate vii, la o adică,
Şi-l au, în general, bărbaţii...
Atunci când nu-s cuprinşi de frică.

PETRU-IOAN GÂRDA – 60 ANI

UNUI LENEŞ

Cu burta-n sus şi-nfometat,
Stătea sub pomul încărcat,
Zicându-şi: „Părul tot se-ndură!“
Şi i-a căzut o frunză-n gură...

LIVIU CEAVA-CELI – 60 ANI

JURĂMÂNT LA TRIBUNAL

Chemat fiind la judecată,
Avu de o surpriză parte:
Era pentru întâia dată
Când mâna o punea pe-o carte!

GHEORGHE DĂNĂILĂ – 55 ANI

MUZĂ FRIVOLĂ

Acel poet ce-a fost un mit
A devenit un psihopat,
Că muza sa i-a adormit
Şi el nu ştie-n care pat.

FLORINA DINESCU-DINU –
Haideţi, doamnă, pe bune?

PARLAMENT UMFLAT

Asta e-o calamitate,
Parlamentu-i prea umflat;
Paiele-s la jumătate,
Doar măgarii s-au dublat.

MARIANA DOBRIN –
… da’ nu-i arată!

CLUBUL CLUBURILOR

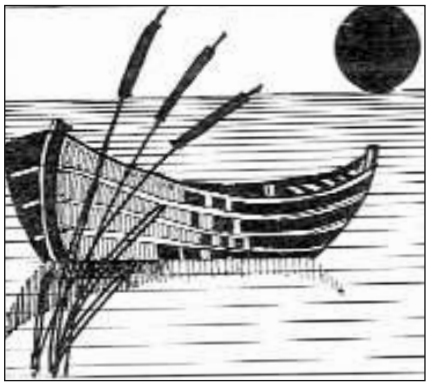

Clubul Umoriştilor Brăileni „ŞTEFAN TROPCEA“

Selecţie de AUREL FURTUNĂ şi MIHAI FRUNZĂ

Cenaclul Umoriştilor BrăileniCORIN BIANU

LA 45 DE ANI,
CLUBUL „CINCINAT PAVELESCU” REDIVIVUS…

Din când în când, dacă nu în fiece clipă, realitatea ne obligă la fixarea unor repere cronologice! Iar cum, artistul este un boem, când unul ca mine îşi recunoaşte această meteahnă, înseamnă (parţial) că poate fi artist. Cert este că m-am lăsat rugat cam doi ani de către delicatul scriitor George Penciu (şi alţi câţiva, care acum dovedesc o memorie mai scurtă), să accept a candida la locul de preşedinte al unicului cenaclu de epigramişti al Capitalei, “Cincinat Pavelescu” şi să-i succed prin vot, pe motiv că sănătatea nu-i mai permitea să-şi continue munca de diriguitor al epigramei bucureştene. Aici trebuie să precizez că arta, fiind universală, complet liberă şi neîngrădită de ifose, tradiţia nu ia în seamă pe “medicii saxofonişti”, “inginerii literaţi”, “tinichigii ţimbalişti” (ţambalagii, în termenul consacrat), care şi-ar putea aroga însuşirea de membri ai cenaclurilor de epigramişti din Bucureşti şi cu toată recunoaşterea ce li se cuvine, îşi dovedesc amatorism deoarece, epigramistul este c epigramist, oricât de mare ar fi, exemplu, ca doctor în ştiinţe, or nepriceput în filozofie. În susţin tradiţiei, vine cutuma Uni Scriitorilor, conform că academicianul Buzura nu-şi semnează romanele cu “Medic B”, Arghezi nu şi-a iscălit operele, (ex)călugăr A, Sadoveanu n-a scris sub ele “moşier (spoliat)” S, încetăţenindu-se doar semnătura omului ajuns creator pe opera cu care i-a (ne)fericit pe contemporani şi eventualii urmaşi! În aceste condiţii, sper să nu supăr pe nimeni, dacă voi susţine că suntem un club-fanion în epigrama bucureşteană.

În prezent, clubul nostru însumează un număr de 45 membri, atraşi în principal pe două căi: readucerea unor epigramişti consacraţi şi descoperirea şi stimularea altora noi. Cea mai substanţială reuşită a fost atragerea unor membri ai Agonia.ro de pe Internet, între care Laurenţiu Orăşanu, Laurenţiu Ghiţă, Sorin Olariu, Florian Abel, Luchi Tenenhaus ş.a. Am reuşit să reintegrez în mişcarea epigramatică a clubului autori, precum Titi Turcoiu, Emil Cremer, Constantin Tudorache, Corneliu Zeana, Viorel Martin, Iulian Tănăsescu, Ion

CLUBUL CLUBURILOR

Clubul Umoriştilor Brăileni „ŞTEFAN TROPCEA“

Munteanu, alături de devotaţii Gheorghe Grosu, Corneliu Berbente, Nicuşor Constantinescu, Radu Ionescu-Danubiu şi să amplific numărul membrilor activi cu oameni ca Popescu-Ger, Petrache Zaharia, Liviu Zanfirescu, Constantin Titus Bordeianu, Mircea Popescu, George Trandafirescu, Marian Scoreţ, Dorel Vidraşcu, Alexandru Ticlea, scriitorul Florin Grigoriu, poetul Gim Laurian, autori cu totul noi şi deci, valorificaţi ca epigramişti sub egida clubului nostru! Am menţinut totodată nucleul valoros format din marii epigramişti din ţară, aduşi la club de Mircea Trifu, anume pe Mircea Ionescu Quintus, Nelu Quintus, George Petrone şi alţi câţiva, decedaţi între timp, pe care am continuat să-i cultivăm.

În statutul clubului publicat pe Internet, aşa cum l-am revizuit, supus votului şi aprobat în şedinţă publică, am stipulat că acesta este condus de un preşedinte şi şase vicepreşedinţi, astfel: subsemnatul, ca preşedinte şi George Zarafu, Corneliu Berbente, Laurenţiu Ghiţă, Sorin Olariu (pentru diaspora), Pasionaria Stoicescu, care au autorizaţia de a reprezenta cenaclul la manifestările la care participă, oriunde şi oricând, în baza a doar două principii constitutive: discernământul artistic şi aderenţa la imperativele estetice ale grupării. Este o onoare şi o obligaţie pe măsură!

Mijloacele financiare precare, rimând perfect cu epoca aflată la strâmtoare, ne-au permis ca arareori să reuşim acţiuni ieşite din comun, precum festivalul din 2010 (cu sprijinul

CONSTANTIN IURAŞCU-TATAIA

– 85 de ani! –

MOTTO:

Prunc pe lume apărui
La-ntâi martie-n Vaslui
Şi-am ajuns a însuma
Opt decenii şi juma'!

AUTOMOBILULUI OLTCIT

Un ciudat metis metalic
E pe cale să se nască,
Din părinţi: cocoşul galic
Şi căţeaua oltenească.

SE POT GREFA PE OM UNELE ORGANE DE PORC

De când aflai, eu creierii mi-i storc,
Să-mi limpezesc ideea năzdrăvană,
Că, prin grefarea unor părţi din porc,
Se-nnobilează specia umană.

DILEMĂ

Chiar dacă sună mai funebru,
Eu tot doresc s-aleg un drum:
Ori cel de muritor celebru,
Ori de nemuritor postum.

EXPLICAŢIE REALISTĂ

Eternitate: e cuvânt banal,
Şi-n cazul că-l supui unei extensii,
Se poate defini ca interval
Ce se prelinge între două pensii.

ÎN LOC DE FINAL:

Tataia a-mplinit deja
Chiar opt decenii şi juma'
Şi cum îl ştim că e ştrengar
Se cam visează centenar.

EVENIMENT

CONTRABANDIŞTII DE BOMBOANE

Cronica Festivalului de la Chișinău – decembrie 2013

Laurențiu Ghiță

Poza finală de grup

De la noi la Chişinău, drumul este foarte... bun. De fapt, nu e atât lung cât dificil. Şi asta nu pentru că te-ar ataca leii sau hienele, ci pentru că ai de trecut anomalia numită „*graniţă pe Prut*“. Iar dacă minţile creţe de la guvernare înţeleg din directivele UE numai partea aplicabilă de Moş Teacă, atunci acest obstacol se poate transforma în coşmar. Ce am văzut seara, pe sensul de intrare în România a depăşit imaginile cozilor cu refugiaţi din Rwanda, în vremea conflictului. Echipajul mixt de epigramişti bucureşteni a reuşit să treacă în numai 1 (una) oră dincolo, dar tot am ratat primele boabe încasate de dream-teamul piţurcian în barajul cu aheii.

În sfârşit, ciorba de peşte (chiar rece) a fost excepţională, iar peştele prăjit e minunat când îl asortezi cu minunea numită „vin moldovenesc“ şi, în special, cu prietenii dragi care ne aşteptau. Evident, o epigramă caracterizează acest festin: *Acest ospăţ ne-oferă bucuria / De-a reuni, prin intermediul său, / O foame, ca la noi, în România / Cu-o sete, ca la voi, la Chişinău!*

A doua zi, reconfortaţi, autocăraşul de serviciu ne-a transportat spre cavernele săpate de şturlubatica natură în stâncile de la Orheiul Vechi. Meandrele râului Răut au săpat aici un peisaj cu nimic mai prejos de Marele Canion, care ne-a lăsat cu gura căscată pe (aproape) toţi cei care habar n-aveam că există aşa ceva şi pe meleagurile noastre. După ce am închis gurile (aproape toţi), ne-am lansat la vale, către Casa Memorială Alexandru Donici, din satul cu acelaşi nume, unde am servit o porţie de istorie literară asezonată cu plăcinţele calde, sărmăluţe vioaie şi nelipsitul vinuleţ-panaceu. Fiind vorba de un fabulist, autorul acestei cronici, i-a dedicat următorul catren: *Ne place stilul său vivace / Şi cam vorbim pe-aceleaşi voci: / El scris-a despre dobitoace, / Noi scriem despre dobitoci!*

Încheierea segmentului turistic a permis un raid prin magazinul de bomboane al fabricii BUCURIA, unde ne-am spart toţi banii. Macaraua a pus sacii de bomboane în autocar şi astfel ne-am deplasat pe jos până la Casa Actorului de la Uniunea Teatrală a Republicii Moldova, unde ne-am dat de-a dreptul în spectacol. După cuvintele de deschidere rostite de dl. George Corbu, Preşedintele UER, de dl. Academician Mihai Cimpoi, Preşedintele Uniunilor de Creaţie din Republica Moldova, de dl. Acad. Valeriu Matei, Preşedintele Filialei ICR Chişinău şi de dl.Teo Chiriac, Vicepreşedinte al Uniunii Scriitorilor din Moldova, cunoştiinţa noastră mai veche, cântăreaţa Silvia Grigore ne-a încântat cu vocea sa minunată, cântând pe versurile lui Gheorghe Bâlici. De fapt, toţi soliştii serii au cântat mai ales pe versurile lui Gh. Bâlici şi Ion Diviza.

Prima rafală de premii a fost lansată pe scenă: Premiul GHEORGHE URSCHI: **George Corbu** – Bucureşti; Premiul AUREL SCOBIALĂ: **Elis Râpeanu** – Bucureşti; Premiul TUDOR TĂTARU: **Dan Căpruciu** – Galaţi.

Aici, facem o menţiune admirativă la adresa emoţionatului nepot al lui Tudor Tătaru, Bogdan, care a ţinut să ne facă observaţia pertinentă: „*Când pleacă buneii, / Rămân nepoţeii*“!

→

EVENIMENT

Bine spus Bogdane, a aprobat şi bunelul Ion Diviza, pe care nepoţica îl pierduse din cătarea radarului.

Aşaaa! Deci, mergând mai departe, după balada cântată cu cobza de Gheorghe Afroni, şi el rudă, am înţeles, cu Tudor Tătaru, s-au mai distribuit: Medalia şi Diploma IL CARAGIALE: **Sorin Cotlarciuc** – Vama; Premiul Oficiului Republican al Dreptului de Autor: **Mihai Sălcuţan** – Buzău; Premiul Societăţii Culturale VATRA: **Vasile Plăcintă** – Galaţi; Premiul revistei ACASĂ: **Viorel Pietrăreanu** – Buzău şi **Emil Ianuş** – Horodnic de Sus; Diploma de Merit pentru organizarea Festivalului: **Ion Cuzuioc**.

Şi, surpriză-surpriză, două diplome neanunţate, de recunoaştere a meritelor (perfect îndreptăţite) în organizarea acestui Festival şi am îndrăzni noi să spunem, şi nu numai, acordate de postul de radio PLAI şi SC VALENA SRL: **Gheorghe Bâlici** şi **Ion Diviza**.

Au urmat recitalurile epigramiştilor din stânga şi din dreapta Prutului, întrerupte de show-uri ale cântăreţilor moldoveni: Vlad Negruzzi şi Igor Grosu, dar şi de mult-gustatul colind umoristic al lui Emil Ianuş, pe care l-am acompaniat cu un *Mânaţi măi, Hăi, Hăi* extrem de veridic, până a reuşit să îl termine cu bine. Iată lista celor chemaţi de prezentator să recite epigrame, iar în cazul lui Vasile Vajoga, să ne tragă pe sfoară, în mod iluzionistic: Emil Ianuş, Elis Râpeanu, Vasile Plăcintă, Ion Diviza, Loghin Alexeev, George Corbu, Laurenţiu Ghiţă, Ion Diordiev, Efim Tarlapan, Mihai Sălcuţan, Condrat Pleşca, Vasile Larco, Cătălina Orşivschi, George Petrone, Ion Cuzuioc, Zaharia Triboi, Vladimir Cojocaru, Grigore Puică, Laurenţiu Orăşanu, Vasile Vajoga, Titus Ştirbu, Gheorghe Bâlici, Sorin Cotlarciuc, Dan Căpruciu, Andrei Roşca, Valentin Portas, Grigore Drăgan. Sper din tot sufletul să nu fi neglijat pe cineva.

Ei, dragii moşului, şi, oricât am ocolit, a venit şi momentul adevărului: decernarea premiilor. Care a fost făcută de domnii academicieni Mihai Cimpoi şi Valeriu Matei. Aşadar:

Secţiunea Fabulă: Premiul I: **Vasile Vajoga** – Iaşi; Premiul II: **Vasile Larco** – Iaşi; Premiul III: **Petru-Ioan Gârda** – Cluj Napoca; Menţiuni: **Vali Slavu** – Aninoasa, **Laurenţiu Orăşanu** – Bucureşti şi **Cătălina Orşivschi** – Vama.

Secţiunea Epigramă: Premiul I: **George Petrone** – Iaşi; Premiul II: **Nicolae Bunduri** – Braşov; Premiul III: **Ionel Iacob-Bencei** – Timişoara; Menţiuni: **Janet Nică** – Ostroveni, **Dan Căpruciu** – Galaţi şi **Laurenţiu Ghiţă** – Bucureşti.

Ultimele recitaluri, de romanţe, ale cuplului Diana şi Ilie Văluţă şi de muzică uşoară, al lui Valeriu Râşniţă, au pus punct unui maraton de muzică şi umor de excelentă calitate şi care a trecut pe nesimţite. O poză de grup pe scenă şi fuga la microbuzul care, văzând câţi ne-am făcut, şi-a mai chemat un prieten.

Masa de adio, la minunatele noastre gazde, Intreprinderea de Turism Costeşti, a încheiat în forţă o zi plină, dar deloc obositoare. Evenimentul central al serii l-a constituit (cum altfel?) concursul ad-hoc, unde, la tema COADA, s-a făcut coadă la depunerea epigramelor, pentru că premiile erau extrem de tentante şi se încadrau în cantitatea admisă la vamă. Nu comentăm competenţa juriului, care a decis că marea sticlă... pardon, Marele Premiu merge la dl. **Valeriu Matei**, care, ce să mai o dăm cotită, a bunghit-o, cu epigrama: ***Basarabia la Vilnius****: Timp de două veacuri ţese / Pânza aspră-a Penelopei / Şi acum, în faţă, iese, / Chiar din coada Europei!* Două sticlu... pardon, premii mai mici, au mers la **Cătălina Orşivschi** şi **Emil Ianuş**.

La ora la care Cenuşăreasa abandona pantofiorul prinţului burlac, epuizaţi de lupta de idei în folosul Măriei sale Epigrama, am abandonat şi noi carafele goale, de ambele culori şi ne-am dedat lui Morfeu, înciudaţi că eforturile noastre de a nu cumpăra niciun gram de vin au fost zădărnicite de anularea decretului buclucaş din vamă. Drept pentru care, a doua zi dimineaţă, după ce ne-am luat rămas bun de la admirabilele noastre gazde şi ne-am strâns labele din faţă, descoperind consternaţi că, în vamă bătea vântul, nefiind nicio maşină în afară de a noastră, am atacat unicul magazin Duty Free (în moldoveneşte „Du-ti, făi“!) de unde am ticsit portbagajul cu... bomboane. Ei, hai, ştiu că nu ne credeţi, am luat şi... vodcă!

Mulţumiri pozarilor Laurenţiu ORĂŞANU şi Laurenţiu BĂDICIOIU.

HOMO EPIGRAMATICUS

NOI ȘI... ELE...

CREZ
Femeile-s un dar divin,
Dar nici pe una n-am iertat...
Fiindcă sunt un bun creştin,
Eu cred că ar fi fost... păcat!
Gheorghe Dănăilă

DUBLĂ STARE
Femeia-nmoaie greul,
În toate e armonică,
Întrece panaceul,
Dar e şi-o boală cronică.
Ioan Şiman

PORTUL NOSTRU POPULAR
Lelea de la Orăştie,
Cu catrinţă şi cu ie,
Cu opinci şi cu ilic,
Poartă *piercing* în buric!
Vali Slavu

FEMEIA
Cu sau fără cheltuială
(Cum a zis şi Hipocrat),
O femeie e o boală
Ce se vindecă... la pat!
Ioan Hodaş

DESPRIMĂVĂRARE
Nu pot să vin la adunare,
Că-i timp frumos în toată zona,
Iar piciul iese la plimbare
Şi trebuie să stau cu bona.
Ion Croitoru

FEMEIA MODERNĂ
O femeie prea frumoasă,
Cum nu-i alta nicăieri,
Soţului i-e credincioasă!
(Măritată doar de ieri)
Gheorghe Leu

AVERTISMENT
Când vii la mine, draga mea,
La multe nu te aştepta;
Doar un pupic, atâta tot,
Căci sunt zgârcit, de nu mai pot.
Nicolae Munteanu

DECLARAŢIE
Iubesc femeia şi-am motiv,
S-o tachinez şi s-o alint,
Cum nici în scris nu mă dezmint,
În stilul meu... *peiu*-rativ.
Nicolae Peiu

ELIXIR
Infernalul său destin
Este dirijat de-o fată:
Când ea-i spune simplu „*vin!*“
El şi simte că se-mbată…
Florina Dinescu-DINU

AM MAI SCĂPAT DE O TAXĂ
Soţia mea, de-o frumuseţe rară,
Vorbeşte mult, cerându-mi s-o ascult,
Şi, trăncănind din zori şi până-n seară,
Am renunţat la radio demult!…
Ioan Toderaşcu

VIAŢA, CA O LOTERIE
Pe ale vieţii lungi culoare,
O nedreptate-n gând mai porţi:
Egali ne naştem fiecare...
Diferă tragerea la sorţi.
Sorin Cotlarciuc

CONCURS

REZULTATELE CONCURSULUI PE RIME DATE

(Rimele: **carton, ratat**)

Credem că am avut cea mai slabă recoltă din istorie. Rimele s-au dovedit, de data aceasta, prea dure cu epigramiştii. Aşteptăm revanşa, la ediţia următoare. Remarcăm o singură epigramă, a domnului:

GRIGORE CHITUL

care nu ratează un carton cu prăjituri, drept premiu:

PRIVITOR LA POLIŢIŞTII AFIŞAŢI PE MARGINEA DRUMULUI

A fost un accident cu ghinion
La un viraj, extrem de strâns, ratat:
Era, ce-i drept, agentul de carton,
Dar stâlpul – din beton adevărat!

Nu au ratat, dar nici nu au nimerit chiar *bull's eye* (centrul ţintei):

FETIŞ

Fiindcă şeful e-un ratat,
Noi am decis la unison
S-avem noi altul. …Desenat
Pe-o coală mare de carton.

Ion Cuzuioc

DEZMINŢIRE

Ca pictor nu e chiar ratat:
Tablouri, circulă un zvon,
Că ar fi valorificat,
La reciclare de... carton.

Nicolae Peiu

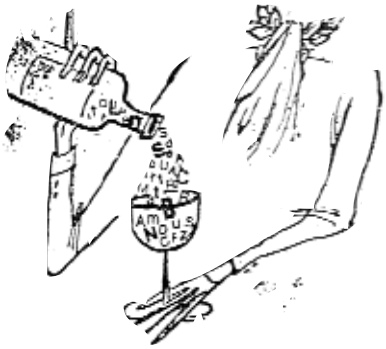

FACULTĂŢILE PARTICULARE

Absolvenţii au ratat
Studenţescul maraton:
Toţi au „diplomă de stat"...
O bucată de carton!

Ionel Iacob-Bencei

CELUI CARE ŞI-A CUMPĂRAT UN TITLU DE UNIVERSITAR

Patalamaua de „bonton"
Certifică pe-acel carton
Un titlu de licenţiat
Al unui individ ratat.

George Petrone

Mai pe lângă ţintă, din păcate: *Gheorghe Gh. Popescu, Filip Stoica, Ioan Farcaş, Eugen Ilişiu, Eugen Pop, Nicolae Stancu, Nae Bunduri, Grig M. Dobreanu, Liviu Ceava-Celi, Emil Ianuş, Constantin Cristian, Ion Micuţ, Dan_T.*

* * *

Nu ştiu ce-a făcut Preasfântul
Când a plăsmuit femeia,
Dar lipseşte doar scânteia
Ca să „terminăm" Pământul!

Ionel Iacob-Bencei

PREZICERE

Sunt mulţi savanţi recunoscuţi
Care-au aflat vorbirii cheia:
De n-ar fi apărut femeia,
Noi azi eram cu toţii muţi!

Emil Ianuş

Continuare de la pag. 6

ADEVĂR BIBLIC

De-acum o ştie-ntreg pământul,
Că Evei i s-a dat cuvântul,
Iar când Adam deschise gura,
Îndată-a apărut cenzura.

Nicolae Mihu

La o scânteie de ieşirea din haos au răsunat cuvintele următorilor: **Constantin Iuraşcu-Tataia, Marian Scoreţ, Ioan Prodan, Mircea Micle, Ion Micuţ, Nicolae Peiu, Eugen Pop, Gavril Neciu, Nichi Ursei, Eugen Deutsch, Ioan Toderaşcu, George Ceauşu, Traian Conciatu, Liviu Kaiter.**

EVENIMENT

Sunt timid, dar mă tratez (cu premii)!

la Festivalul Naţional „Povestea Vorbei“ – Rm. Vâlcea, 1–2 noiembrie, 2013 –

Confesiune PETRU-IOAN GÂRDA

Festivalul a fost organizat de CJCPCT Vâlcea, director prof. **Elena Stoica**, fiind sprijinit de Primăria municipiului. Coordonatorii festivalului au fost cunoscutul, valorosul şi apreciatul epigramist **Nichi Ursei** şi **Bogdan Popian**.

După spiciurile de deschidere, au avut loc recitalurile epigramiştilor. A urmat participarea la festivităţile de la ***Casa Memorială „Anton Pann“*** , unde au avut loc aniversarea a 220 de ani de la naşterea celui „isteţ ca un proverb“ şi comemorarea a 159 ani de la trecerea la cele veşnice, organizate de *Societatea Culturală „Anton Pann“*, Râmnicu Vâlcea. Profesorul **Ştefan Cazimir** a ţinut o prelegere plină de spirit, în stilu-i caracteristic. După un spectacol de teatru, participanţii s-au retras înspre locul de cazare, unde am ajuns şi eu, după unele peripeţii. Un loc elegant şi primitor, unde am intrat în hora evenimentelor.

În primul rând i-am întâlnit, pe terasa restaurantului, pe **Dorel Lazăr** şi pe **Florian Abel**, apoi pe **Mihai Frunză**, **Alexandru Hanganu** şi **Costel Pătrăşcan**, cu toţii având în faţă câte o apă plată (se ştie că umoriştii nu beau alcool), aşa că m-am simţit penibil când am scos din sân sticla de palincă pe care am luat-o cu mine în eventualitatea că voi întâlni pe acolo şi oameni care n-au legătură cu umorul. N-a fost cazul decât a doua zi dimineaţă, când a venit **Florin Rotaru**, dar a venit cu maşina, deci tot degeaba. În cele din urmă i-am dat-o lui Bunduri, spunându-i s-o facă pierdută prin tren, la întoarcerea acasă. Manifestările au continuat cu cina festivă, la restaurantul hotelului.

S-a propus şi un concurs cu rime date, care ar fi urmat să se desfăşoare pe loc, dar a rămas să găsim soluţii în somn şi să le predăm a doua zi. Rimele propuse au fost „*noapte*“ şi „*Mihai*“. Mă rog, dacă trebe, trebe, a zis ardeleanul din mine. Lasă că vă arăt eu vouă!

A doua zi ne-am deplasat la Primărie, pentru festivitatea de premiere şi pentru gala laureaţilor. Scriitorul **Nicolae Dragoş** şi-a lansat volumul „***Fabule de ieri spre mâine***“, foarte bine primit de către cei prezenţi iar **Costel Pătrăşcan** şi-a prezentat, în sistem digital (videoproiecţie), într-un mod cât se pate de hazliu, o foarte valoroasă colecţie de caricaturi.

A urmat aşteptata festivitate. Juriul, alcătuit din ***George Corbu*** (preşedinte), ***Ştefan Cazimir***, ***Nichi Ursei*** a acordat următoarele premii:

Marele Premiu al Festivalului: – **Costel Pătrăşcan** (Brăila).

EPIGRAMĂ: Premiul I – **George Petrone** (Iaşi); Premiul II – **Nicolae Bunduri** (Braşov); Premiul III – **Petru-Ioan Gârda** (Cluj-Napoca); Menţiuni: **Vasile Larco** (Iaşi) şi **Gheorghe Bâlici** (Chişinău).

FABULĂ: Premiul I – **Laurenţiu Orăşanu** (Bucureşti), Premiul II – **Florin Rotaru** (Buzău); Premiul III – **Florian Abel** (Grindu); Menţiune: **Mihai Frunză** (Galaţi).

Premiul Clubului Umoriştilor Vâlceni: **Petre Gigea-Gorun** (Craiova), **Cătălina Orşivschi** (Vama), **Constantin Tudorache** (Ploieşti), **Ion Moraru** (Galaţi).

Premiile Revistei „Ţânţarul“: **Viorica Găinariu** (Baia Mare), **Dorel Lazăr** (Alba Iulia), **Alexandru Hanganu** (Brăila).

În continuare, s-au dat premiile concursului pe rime date. Premiantul – unul **Petru-Ioan Gârda** din Cluj-Napoca: ***Fidelitate*** *// Noapte după noapte / Ea se ţine scai / Numai de Mihai / (Şi de încă şapte)*.

EVENIMENT

De pe Jii, în (foarte) sus!

Cronica Festivalului Naţional de Umor „Ion Cănăvoiu“ – ediţia a XXI-a

În perioada 24–27 octombrie 2013 Consiliul Judeţean Gorj, prin Centrul Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale, în parteneriat cu Biblioteca Judeţeană – „Christian Tell“, Şcoala Populară de Artă, Uniunea Epigramiştilor din România, Asociaţia Naţională a Caricaturiştilor, Grupul de publicaţii „Flacăra“, Liga Culturală „Fiii Gorjului“, Consiliul Local şi Primăria Runcu, Societatea Umoriştilor Gorjeni au organizat ediţia a XXI-a a ***Festivalului Naţional de Umor „Ion Cănăvoiu“***.

Am ajuns vineri seara şi am fost cazaţi la Hotel Miami, din central oraşului. A doua zi ne-am deplasat cu autocarul la Runcu, satul natal al foarte apreciatului şi îndrăgitului epigramist Ion Cănăvoiu, care a părăsit prea devreme această lume. Am fost întâmpinaţi cu bunătăţi din zonă, printre care porumb fiert, castane delicioase şi un vin de nu mai puteai lăsa damigeana din mână. Nu pun fotografii, să nu vă fac poftă.

Gazdele ne-au pregătit un spectacol de zile mari cu tineri dansatori şi cântăreţi din comună.

Festivitatea a fost condusă de scriitorul **Ion Cepoi**, directorul Centrului Cultural. Premiile acordate au fost următoarele:

Premiul pentru carte de umor: **EPIGRAMĂ: Gheorghe Bâlici**, Chişinău, R. Moldova, vol. „***O mie şi una de epigrame***“ şi **PROZĂ UMORISTICĂ**: **Radu Danilescu**, Tg-Jiu, Gorj, vol. „***Sunt corupt dar mă tratez***“.

Epigramă: Premiul I, **Gheorghe Şchiop**: Porumbacu de Jos; Premiul II: **Petru-Ioan Gârda**, Cluj-Napoca; Premiul III: **Ion Morar**u, Galaţi.

Fabulă: Premiul I: **Florin Rotaru**, Buzău; Premiul II: **Laurenţiu Orăşanu**, Bucureşti; Premiul III: **Petre Ion Florin Vasilescu**, Craiova.

Proză scurtă: **Rodica Calotă**, Tg-Jiu.

Parodie: **Nicuşor Constantinescu**, Bucureşti.

Premiul anual pentru literatură „Ion Cănăvoiu“, unui scriitor gorjean – **Nicolae Dragoş**, pentru volumul „***Fabule de ieri spre mâine***“.

Fiecare dintre umoriştii prezenţi şi-au recitat creaţiile trimise sau altele, cu care au stârnit hohote de râs şi aplauze.

Tot în cadrul festivalului s-a desfăşurat la Tg. Jiu ***Salonul Internaţional de Caricatură***, la care au fost invitaţi şi profesionişti din Bulgaria. Aici au primit premii **Aurel Ştefan Alexandrescu**, Bucureşti şi **Leonte Năstase**, Constanţa, precum şi bulgarii: **Alla Georgiev**, **Chavdar Georgiev**, **Trayko Popov**, **Plamen Penev**, **Svetlin Stefanov** şi **Momcil Tachev**.

Ne-am deplasat la masa de adio, unde am stat de vorbă, printre alţii, cu poetul **Spridon Popescu**, autorul celebrei poezii „*Doamne, dacă-mi eşti prieten*“, adesea recitată de Florin Piersic. Nu ştiu ce-au făcut alţii, dar eu am luat-o pe Jiu în sus, îmbrăţişând cu privirea fabulosul peisaj de octombrie al munţilor noştri purtători de aur (pentru unii, pentru alţii...)

A consemnat, în goana calului, **Petru-Ioan GÂRDA.**

Elis Râpeanu dând idei caricaturiştilor

Replica (Şt. Cazimir): *// Roşu de ruşine, / Gândul mi s-a copt: / Trece-mă pe mine / Pe poziţia opt!*

În final, a fost gala laureaţilor. S-au spus multe texte bune, îmi permit s-o citez din memorie doar pe una dintre cele spuse de d-l Petrone: ***S-a decis să se ia impozit pe prostituţie*** *// Guvernanţii nu prea ştiu / Cum o să-l perceapă, oare: / Ori pe cap de muşteriu, / Ori pe fund de prestatoare.*

Apoi ne-am deplasat la hotel, la masa de adio. Am plecat care încotro, cu amintiri frumoase, cu bagajele pline (mai ales unii) şi cu gândul la Chişinău, Craiova, Mizil şi la ce-o mai da Dumnezeul spiritului şi al tot duhul. Aşa să ne ajute!

Mulţumesc lui Dorel Lazăr şi lui Laurenţiu Orăşanu (pozari) pentru sprijinul acordat la realizarea articolului.

HOMO EPIGRAMATICUS

ALEȘII NOȘTRI...

NEÎNȚELEGERI NAȚIONALE
E-o situație cumplită
Şi nu vrea nimeni să asculte:
Moldova-n două-i împărțită,
Iar România în mai multe.
Vasile Larco

PENTRU PACIENȚI DE LUX
Azi DNA-ul e prudent
Cu-a statului economie,
Aşa că face-n parlament
O grandioasă pușcărie.
Ion Micuț

MOȘTENIRE
De la străbunii ce luptară
Şi viața şi-au jertfit, cândva,
Am moştenit această țară,
S-avem de unde… emigra!
Vali Slavu

VOTUL UNINOMINAL
Schimbarea, cred că este-n bine,
Căci înainte,-n mod stupid,
Minţea partidul pentru tine.
Acum, minți tu pentru partid.
Mihai Batog- Bujeniță

STRATEGIA POLITICIANULUI ROMÂN
Picioarele mă cam înțeapă,
Dar judec la nivel înalt,
Nu cum să-l scot pe cel din groapă...
Ci cum să-l bag pe celălalt.
Nae Bunduri

LUPTA CU CORUPȚIA
Guvernul nostru, negreşit,
Corupția va suprima
Şi va învinge, în sfârşit,
Căci mafia-i de partea sa!
Ion Diviza

INIȚIATOR DE LEGI ABERANTE
De data asta-l iau la rost,
Că mă cam enervează;
E dreptul lui să fie prost,
Dar ăsta abuzează.
Paul Curiman

SPERANȚĂ
La Nana e pământul roditor,
Plin de promisiuni, cu aplicații,
Vecini de hat aşteapt-un „jucător“
Un specialist la whisky,-n... irigații.
Liviu Zanfirescu

LĂSATUL SECULUI
Trag de fleici, golesc pahare,
Râd, cu glume se împung,
La bogați e Postul Mare,
La săraci e... foarte lung!
Constantin Cristian

ALEŞILOR... DE MĂRȚIŞOR
Primăvara, cu-a ei boare,
Sper să aibă-n bucheţel
Cât mai multe mărțişoare
...Cu brățară de oțel!
Gheorghe Gh. Popescu

CA LA JOCUL DE CĂRȚI
*O **mână** de conducători,*
*Ce au în **mâini** a țării soartă,*
*Sunt **mână-n mână**-adeseori,*
*Iar noi suntem doar… **mâna moartă**…*
Ştefan-Cornel Rodean

STAREA EPIGRAMEI

Ancheta „EPIGRAMEI“

VALI SLAVU

1. Definiţia

O specie mai... specială, / Ce-nţeapă cu umorul fin, / Gingaşă-n rochia-i de gală, / Fiind de genul feminin.

2. Statutul literar al epigramei

Depinde din ce direcţie e privită epigrama. Pentru epigramişti, este „regina balului“. Pentru cititorii cu umor, este o poezioară amuzantă. Pentru neiniţiaţi, este „iaca, patru versuri, acolo...“. Cu siguranţă, scrierea unei epigrame nu-i la îndemâna oricui. Scriitori talentaţi nu reuşesc să scrie epigrame, în vreme ce mulţi epigramişti abordează, cu talent, şi alte specii literare.

3. Starea epigramei româneşti

De la începuturile ei, epigrama românească a cunoscut multe schimbări, ajungând să fie ridicată, de epigramişti cu vocaţie, la rang de artă. Eu am fost atrasă, încă din copilărie, de altă artă: „arta de a construi mistere şi de a le ghici în ghiocul celulei“. În 2009, când am postat câteva catrene, pe internet, veneam, deci, dintr-un domeniu unde se jonglează tot cu cuvântul, fiind nevoie de inteligenţă şi ingeniozitate. Ajunsă pe tărâmul epigramei, am avut norocul să fiu îndrumată de membrii site-ului literar **Agonia.ro**, care mi-au explicat că a scrie epigramă înseamnă mai mult decât a potrivi cuvinte în patru versuri. Ulterior, graţie scrierilor de specialitate ale doamnei doctor Elis Râpeanu, am înţeles că un diamant devine şi mai valoros dacă este bine şlefuit. Aşadar, revenind la ceea ce spuneam la început, epigrama are şi viitor, cât timp există epigramişti dispuşi să-i înveţe şi pe alţii ceea ce ştiu.

Din punct de vedere al calităţii, cât timp vor exista epigramişti care iau umorul în serios, vor exista şi epigrame bune. Este greu să găseşti poante noi, când atâţia înaintaşi au valorificat aproape toate expresiile şi omonimiile limbii române. Dar nu este imposibil. Eu am început să scriu înainte să citesc epigramă şi, ca orice începător, am crezut că toate poantele sunt descoperite de mine. Înţelegând că originalitatea este un ingredient absolut necesar în reţeta unei epigrame, am început să studiez cu seriozitate acest aspect. În timp, am adunat o bază de date foarte bogată, la care apelez de câte ori este nevoie.

4. Ce trebuie făcut pentru ca epigrama să fie cunoscută şi apreciată mai bine?

Numărul mare de concursuri de umor, desfăşurate sub egida Uniunii Epigramiştilor din România, chiar şi în vremuri de criză, revistele editate de confraţi, de multe ori, din fonduri proprii, dovedesc faptul că se depun eforturi pentru ca epigrama să fie cunoscută şi apreciată.

Am decis să-mi aduc şi eu modesta contribuţie la mediatizarea epigramei şi a fenomenului epigramatic românesc. Din 2010, colaborez cu *Ziarul Văii Jiului*, unde realizez o pagină săptămânală de umor. Este o muncă benevolă, prestată din dorinţa de a oferi umor de calitate oamenilor dintr-o zonă numită „defavorizată“. Satisfacţia este maximă, când persoane necunoscute mă opresc pe stradă să-mi spună că le-a plăcut ce au citit în ziar.

Fiecare epigramist poate găsi metode pentru a face cunoscută epigrama şi revista „Epigrama“. Eu am avut ocazia să răsfoiesc primele reviste, datorită domnului Constantin Iuraşcu-Tataia, care, văzând că sunt preocupată să învăţ, mi-a trimis, prin poştă, tot ce a considerat că mi-ar fi de folos.

5. Ce părere aveţi despre revista „Epigrama“?

Din moment ce răspund la aceste întrebări, înseamnă că o cumpăr şi o citesc. Dacă o cumpăr şi o citesc, înseamnă că o consider valoroasă. Noi, cititorii, de multe ori suntem tentaţi să cârcotim câte ceva. Ar fi bine ca fiecare dintre noi să se gândească la munca titanică depusă de redactori, la drumul anevoios pe care-l parcurge revista până ajunge la noi acasă. Cred că este foarte greu să primeşti materiale din toată ţara, să le selectezi, să iei decizii şi să mulţumeşti pe toată lumea.

HYDE PARK

LOC DE DAT CU... CAP

Aşa cum spune şi supratitlul, această pagină va găzdui de-acum încolo dueluri, chemări la duel, răspunsuri etc. Toate, făcute cu... cap, fără jigniri sau atacuri sub centură. Ia să vedem, suntem în stare să reînviem marile „bătălii“ spirituale?

„CONTRE“

NAE BUNDURI – ION MORARU

Ion Moraru, de la clubul VERVA, vine la festivaluri... însoţit
Spun – încins precum e jaru' –
Studiind la VERVA, „viţa“:
Este foarte bun Moraru...
Dar mai dulce-i... „morăriţa“!
NAE BUNDURI

Cauză şi efect
Nae – cred că eşti „încins“
C-ai sorbit (eu sunt convins)
Ceea ce produce viţa...
Nu din ochi... pe morăriţa!
ION MORARU

Prietenului I. Moraru
Rodica (n-ar fi de deochi!)
Când peste tot cu dânsul, mers-a,
Eu nu am zis c-o sorb din ochi
Dar m-am temut... de viceversa!
NAE BUNDURI

⌘ ❖ ⌘

„ŞOAPTELE“ LUI AGHIUŢĂ:

La Iaşi apare revista... „SCÂRŢ“
Aud un „scârţ“ în vâlvătaia
Acestei înfocate zone;
O fi peniţa lui Tataia ...
Sau sunt pantofii lui Petrone?!
NAE BUNDURI

Lui George Petrone

Acest estet de buzunar,
Isteţ şi ţanţos ca un duce,
E-atât de încărcat cu har,
Te miri... cum îl mai poate duce!
CONSTANTIN CRISTIAN

Lui Nichi Ursei la volumul *„E bine şi aşa rău“*
Răsfoind volumul tău,
Să exclam aşa îmi vine:
Nu e chiar aşa de rău,
Dar nu-i nici grozav de bine!
GRIG M. DOBREANU

Carte de învăţătură
Cartea mea, nu mă-ndoiesc,
Multă vâlvă o să nască
Însă mulţi o răsfoiesc
Până-nvaţă să citească.
NICHI URSEI

***

Cum ştii, olteanu-i mai ciudat
Şi de ce nu, afurisit;
Cu răul nu m-am învăţat
Iar binele nu l-am găsit.
NICHI URSEI

⌘ ❖ ⌘

„Ars... poetica“
În cultura astei naţii,
Sunt poeţi de profunzime
Dar găseşti în multe spaţii
Şi destui...ce (r)Ag pe rime.
NAE BUNDURI

„Romeo şi Julieta“ la Mizil
Mizând pe-aceşti fatali eroi,
În festivaluri repetate,
Apar, ce-i drept, catrene noi,
Dar şi destule... „*şexpirate*“.
NAE BUNDURI

HOMO EPIGRAMATICUS

O ȚARĂ PLINĂ DE ROMÂNI

ALTERNATIVĂ

Tot visez un Preşedinte
Care să salveze ţara
Cu celebrele cuvinte:
Toamna nu-i ca primăvara!

EUGEN ILIŞIU

MOTIVAȚIA UNOR ELEVI

Când mai sfioşi, când fără trac,
Privind la bec, ori la pantofi,
Elevii, la examen, tac…
Doar or ajunge filosofi.

VASILE LARCO

PREVIZIUNILE... PE 2014

Când criza prinde să tresalte,
Ca bun român, vă dau detalii:
Noi vom urca spre „zări înalte“...
Pe scara Richter sau Mercalli!

NAE BUNDURI

CERŞETOR DE ÎNALTĂ CALIFICARE

Cu rugi şi tânguieli se umileşte
Şi-aşa cuvinte minunate ştie
Încât şi bancomatul îl jeleşte
Şi îi oferă bani pe datorie.

ION DIVIZA

PRIORITĂȚI LA ÎNCEPUT DE AN

Greutăţile mă-ndoaie
Şi, la fel ca-ntotdeauna,
Am priorităţi o droaie,
De-aia nu rezolv niciuna!

IOAN TODERAŞCU

PERENITATE RURALĂ

Cât timp va creşte iarba verde
Pe pajişte şi pe maidan,
Eu nu am teamă că voi pierde
Decât... sămânţa de ţăran!

EMIL IANUŞ

NOROCUL

Cum prea rar el m-a găsit,
Nu mi-a fost de ajutor,
Unul doar m-a nimerit;
Cred c-a fost norocul chior.

NICOLAE MIHU

SOȚUL STUDIOS

Să fie intelectual,
Munceşte mult şi nu se lasă;
La crâşmă este la seral,
La fără de frecvenţă,- acasă.

SORIN COTLARCIUC

CINE ESTE EMINESCU?

Cocalarii puşi pe sfadă
Se contrează azi din greu:
Unii spun că e o stradă,
Alţii spun că-i un liceu.

SORIN OLARIU

METEOROLOGIE

– Se schimbă vremea – zise unchiul –,
Mă doare foarte rău genunchiul!
– Dă, Doamne, de-amândoi să tremuri,
Ca să-apucăm şi alte vremuri!

ŞTEFAN CAZIMIR

EVENIMENT

Festival cu zece doamne oPRAZnice!

Cronica Festivalului Internațional de Epigramă „Traian Demetrescu“, Craiova, decembrie 2013

Pe care o realiză „domnul“ **Vali SLAVU***

Tradiționala fotografie de grup

Până să devină Capitală Culturală Europeană, în 2021, Craiova fu pentru două zile capitala umorului românesc... Făcu ce făcu Excelenţa Sa, dl. Petre Gigea-Gorun şi o convinse pe doamna primar că un festival de epigramă e absolut necesar pentru întregirea paletei de activităţi desfăşurate în Bănie. Vestea că, după doi ani de la prima ediţie, la Craiova se va desfăşura iar un festival, fu primită cu mare bucurie de epigramişti. Aşa că 82 de glumeţi din România şi din Republica Moldova se puseră pe scris. Temele fură faine: „***De-ale oltenilor***“ şi „***Iarnă grea***“, epigramele fură şi ele pe măsură, dar nimeni nu fură nimic. Juriul, format din domnii: **George Corbu**, preşedintele UER, **Ştefan Cazimir**, prof. univ. dr., **Cosmin Dragoste**, directorul Casei de Cultură „Traian Demetrescu“, **Tudor Nedelcea**, profesor dr., preşedinte al Fundaţiei „Scrisul Românesc“, şi **Petre Gigea-Gorun**, ambasador, preşedintele Cenaclului Epigramiştilor Olteni, avu grea sarcină, dar reuşi să stabilească premianţii.

Oameni ospitalieri, oltenii ne aşteptară la gară. Odată cazaţi, pregătirăm săbiile şi pornirăm spre Primăria Municipiului. După deschiderea oficială, citirăm câte patru epigrame. Unii, mai şugubeţi, nu se putură abţine şi îi înţepară pe distinşii amfitrioni, legându-se ba de ochii frumoşi ai doamnei primar Olguţa Vasilescu, ba de numele directorului Casei de Cultură:

Să fie clar!
Olguţa, orice-ar fi să spună
Rivalii, orişicare-ar fi,
A fost aleasă că e bună
Şi nu pe ochi frumoşi. Deşi...
(Petru-Ioan Gârda)

Eveniment notoriu
Eu sunt de-a dreptul fascinată
Că, uite, nu e pacoste,
La craioveni, întâia dată,
Suntem primiţi cu... Dragoste!
(Florina Dinescu-Dinu)

Glumirăm noi, apoi, pe seama produselor Hofigal, dar mare ne fu bucuria când primirăm, la cină, câte o plasă plină de medicamente şi produse cosmetice naturiste. De-acu’ să vezi ce epigrame vom scrie! Dar domnul Director General Ştefan Manea nu aduse la festival doar medicamente, ci o aduse şi pe doamna bioenergoterapeut Lavinia Tatomir Pintea, doctor în medicină. Văduva regretatului actor Adrian Pintea ne demonstră ce poate face graţie magnetismului cu care fu înzestrată de Dumnezeu, ridicând o carte care i se lipi de palmă. Nu se ştie

→

EVENIMENT

cum, dar aceste calităţi paranormale ni se transmiseră şi nouă, astfel că ni se lipiră de mâini plicuri cu bani şi diplome.

Participanţi, din AGONIE, în extaz(y).

Plicul cel mai gros se lipi de mâna maestrului **George Petrone** de la Iaşi, care obţinu premiul I, „Traian Demetrescu". De altfel, personalitatea poetului Traian Demetrescu, mort la doar 30 de ani, fu elogiată de domnul profesor Marius Robu, care ne emoţionă, recitând duioasele poezii „*Călugărul din vechiul schit*" şi „*Ursarul*". Alte plicuri şi diplome aderară la mâinile umoriştilor **Mihai Sălcuţan** – Buzău (premiul al II-lea), **Florina Dinescu-Dinu** – Ploieşti (premiul al III-lea) şi **Vasile Larco** – Iaşi, **Elis Râpeanu** – Bucureşti şi **Vali Slavu** – Aninoasa (menţiuni). Rând pe rând, toţi umoriştii s-au molipsit, lipindu-se de premii de excelenţă, purtând numele unor personalităţi culturale care au avut legătură cu Oltenia. Fură premiaţi umoriştii: Eugen Albu, Gheorghe Bâlici, Gheorghe Bălăceanu, Ionel Iacob-Bencei, Nicolae Bunduri, Dan Căpruciu, Gheorghe Constantinescu, Petru-Ioan Gârda, Laurenţiu Ghiţă, Dorel Lazăr, Elena Leach, Viorel Martin, Ion Micuţ, Ion Moraru, Dan Viorel Norea, Cătălina Orşivschi, Maria Sturdza-Clopotaru, Violeta Urdă, Nichi Ursei şi Ica Ungureanu. Se acordară şase diplome şi unor umorişti olteni: Janet Nică, Laurian Ionică, Marius Coge, Any Drăgoianu, Elena Buţu.

Petru-Ioan Gârda găsi chiar o explicaţie a acestor premii de excelenţă: *Pentru har şi competenţă, / Diplome ne-a dat, vă spun, / Exclusiv de excelenţă: / Excelenţa Sa, Gorun*.

Olteni cu mintea ascuţită, organizatorii născociră ceva nemaivăzut şi nemaiauzit pe la festivaluri: un dialog interactiv între epigramişti şi studenţii de la Facultatea de Litere a Universităţii Craiova. Astfel că festivalul craiovean fu unul sui-generis, iar noi ne minunarăm ce melodios sună epigramele noastre în limba lui Cervantes, Pirandello, Balzac, Goethe sau Shakespeare. Unii umorişti, obişnuiţi să fie... traduşi, nu putură să nu-şi spună oful. Astfel, Nichi Ursei se adresă traducătorului său: *De gestul tău sunt fericit / Şi am să-ţi spun de ce şi basta: / Eram deja obişnuit, / Că mă traduce şi nevasta*. Dar Janet Nică văzu partea plină a paharului, aşa că declară: *De unde e, de unde vine, / Ideea-mi pare excelentă: / Decât nevasta,-i mult mai bine / Să mă traducă o studentă.*

Ei, dar oltenii ne făcură şi figura. Pe holul Primăriei fură expuse portretele noastre, realizate de artistul Lucian Bulătan.

Nu degeaba epigrama este de genul feminin. Pentru prima dată în istoria festivalurilor de umor, la Craiova participară multe doamne. Câte? Veţi afla imediat, din epigrama citită, la cină, de Dan Norea:

Sfat adresat celor zece doamne: *// Îţi iei un soţ deştept, c-o leafă bună / Şi-un tinerel frumos să-l pui în ramă, / Îi laşi să joace table împreună / Şi pleci la un concurs de epigramă.*

Eu plecai, mă întorsei acasă şi mă grăbii să relatez cele întâmplate. Acum, fug să scriu nişte epigrame pentru concursurile care urmează, că simt cum tropăie muzele în jurul meu. De la coenzima Q10 cred că mi se trage...

---

* „Domnul" Vali Slavu este apelativul frecvent, la multe festivaluri, al doamnei Vali Slavu, apreciata noastră colegă.

COLŢUL SPADASINILOR

Epigramistului PETRE CIOCLU, autorul antologiei *„Epigrama – punte între ţări“*

Eu n-am să intru-n amănunte,
Dar, între ţări, e mai comod
Să nu se circule pe-o punte,
Ci-i mult mai nimerit pe-un pod!
Vasile Larco

Lui M. HAIVAS autorul volumului *„Geometrie conjugală“*

Cum căsătoria-i sacră,
Pentr-un umorist loial,
Cert, TRIUNGHIUL CONJUGAL
Este: soţ, soţie, soacră!
Eugen Deutsch

Lui VASILE LARCO autorul volumului *„Desculti prin miriste“*

Şi-a dus prin mirişte desculţii
Spre-a-i înţepa căci, asta-i drama,
N-a reuşit cu epigrama…
De-aceea nu-l citesc des… culţii!
Eugen Deutsch

Lui EMIL IANUŞ, pentru volumul *„Antologie de umor galinaceu“*

Deşi-s cocoş de felul meu
Şi-mi place stilul haiducesc,
Citind „UMOR GALINACEU“
Îmi vine să cotcodăcesc.
Grig M. Dobreanu

Lui NAE BUNDURI: *„Secretele unui Gură-Spartă“*

Mesajul lui secrete poartă
Şi, cum musteşte de talente,
El se alintă „Gură Spartă“,
Când mulţi i-ar sparge-o, realmente!
Laurenţiu Ghiţă

Confraţilor epigramişti care, în nr. 66 al revistei, au avut amabilitatea de a comenta apariţia cărţii *„Cvadriga cu pegAşi“*

Cvadriga mioritică

Prin conţinutu-i insolit,
Din pieptul vieţii fost-a ruptă...
Şi devenit-a negreşit,
Un veritabil car de luptă!
DAN CĂPRUCIU

Lui DOREL LAZĂR, autorul volumului *„Semne de urzică“*

Opul „Semne de urzică“
L-am citit la lampă mică
Şi am constatat lejer
Că e bun ca somnifer.
George Ceauşu

Lui NICOLAE PRECUPEŢU: *„Epigramistul din mine“*

Noi, ce scriem epigrame,
Suntem panicaţi şi trişti,
Bănuind că rabzi de foame
Şi... înghiţi epigramişti!
Constantin Cristian

Lui PAUL DUMITRESCU: *„Catrene cu piper“*

Chiar de-i timpul auster,
Să le dai ceva savoare,
Dacă tot le-ai pus piper,
Pune-le... şi-un strop de sare!
Constantin Cristian

Lui IULIAN BOSTAN: *„La mila Domnului“*

Dintre poante, ne propune
(Set ce n-a văzut Brăila),
Câteva, chiar foarte bune,
Restul... Dumnezeu cu mila!
Constantin Cristian

MEDALION

CLAUDIU CONȚEVICI

Anul trecut, ajungând pe plaiurile Majestății Sale britanice, am profitat de ospitalitatea unuia din epigramiştii noştri din diaspora, pentru a îi face capul calendar cu revista EPIGRAMA şi cu efervescenta activitate epigramatică din România. Îl ştiam, ne-am mai „ciocnit“ pe la câteva festivaluri, sau on-line. Şi l-am apreciat ca epigramist de valoare şi potenţial. Ne-am gândit să îl găzduim în cadrul acestei rubrici, ca exemplu al deschiderii noastre mondiale pentru ascunse talente. Între timp, Claudiu a preferat sa se întoarcă în ţară şi să devină un CUC activ, la Constanţa. Deci, un câştig pentru epigrama românească şi o pierdere pentru perfidul Albion!

Până nu i se evaporă izul de British Old Spice, să vi-l prezentăm:

– Născut la 4 decembrie 1952, în Criş, jud. Mureş;

– Absolvent al şcolilor postliceale de biblioteconomie (1971–1973) şi de tehnicieni portuari (1991–1992);

– Ziarist sportiv în perioada 1992–2008 (Premiul Asociaţiei Presei Sportive din România, pentru întreaga activitate – 2008);

– Pensionar din 2005, viitor bunic (2014)!;

– A publicat şase cărţi de sport şi romanele „Dragostea şi Securitatea“ şi „Îngerii loviţi“ (ambele în 2012) şi traduceri din limbile engleză şi rusă, publicate în revistele „Dacia Literară“ şi „Ex Ponto“;

– Două premii la concursurile de epigramă din Mizil şi Vişeu (ambele 2010).

PESCĂREASCĂ

Mai întâi se pregătește,
Cu momeală și cârlig.
Apoi fata dă la pește
...Jumătate din câștig.

UNDE-I ADEVĂRUL

De la fată-mi plac mult părul
Și pantofii ei cu toc.
Dar, se știe, adevărul
E, de fapt, pe la mijloc.

SCHIMBĂRI DE STATUT

S-a-ntâmplat cândva, demult,
Între mine și-o vecină:
Eu am devenit adult,
Însă ea... adulterină

♋ ❖ ♋ ❖ ♋ ❖ ♋ ❖ ♋ ❖ ♋ ❖ ♋

MANELISTUL COSTI IONIȚĂ ESTE STOMATOLOG

,,Maestre", glasul tău plăpând
M-a-nnebunit, m-a scos din minți!
Decât să te aud cântând,
Mai bine-mi scoți pe viu doi dinți!

MAGNATUL GEORGE COPOS A INVESTIT ÎN COFETĂRII ŞI FOTBAL

Domnul Copos ne dă sfaturi
Cum să faci să-ți meargă bine:
A-nceput cu savarine,
Însă astăzi face blaturi.

P.S. Profilul său se abate puţin de la cel al oaspeţilor din această pagină, dar, fiind un exemplu de epigramist din diaspora destul de puţin prezent (la ora iniţierii acestui articol), am considerat util acest demers (LGH).

ISTORIA EPIGRAMEI

ION I. PAVELESCU – 125 DE ANI DE LA NAȘTERE ȘI 90 DE ANI DE LA DECES

ÎNTREBĂRI FĂRĂ RĂSPUNS

Mihai SĂLCUȚAN

Ziua de 29 ianuarie 2014 marchează trecerea a 90 de ani de la decesul, în anul 1924, al poetului, traducătorului şi epigramistului **ION I. PAVELESCU**, frate mai mic al lui Cincinat Pavelescu.

S-a născut în anul morţii lui Mihai Eminescu, 1889 (125 ani), într-o familie de intelectuali. Tatăl, Ion Pavelescu, a fost inginer, profesor şi director fondator al Şcoalei Politehnice din Bucureşti şi director al Monetăriei Statului. Mama, Paulina, născută Bucşan, era descendentă a unui „spătar Bucşan“. Mătuşa dinspre mamă, Smaranda Bucşan, căsătorită cu un colonel, Mateescu, era bogată, cu moşie la Parepa. Părinţii scriitorului au avut şi ei moşie în comuna Milcov din fostul judeţ Râmnicu Sărat, actualmente judeţul Vrancea, din care au vândut 89 ha în anul 1926.

Ion a fost al şaselea copil al familiei, primul fiind Cincinat. Ceilalţi fraţi au purtat numele de Smaranda, Flaminiu, Virgil şi Maria.

Cea mai înaltă funcţie la care a avut acces Ion Pavelescu a fost aceea de şef de cabinet la Ministerul Instrucţiunii Publice şi al Cultelor (1911). În anul 1917 a călătorit prin Rusia şi Suedia.

Fire liniştită, a dus o viaţă retrasă, cu manifestări discrete în viaţa publică. Evita să lasă în lume deşi, cu şarmul şi felul său de a fi, inspira celor din jur o simpatie spontană. Cenaclurile erau şi ele ocolite, rar îşi făcea apariţia în cercul de la „Literatorul“.

A publicat sonete originale şi traduceri în „Literatorul“, „Convorbiri critice“, „Flacăra“. În timpul vieţii a tipărit „*Sigilii de aur. Sonete*“, Bucureşti, 1916, 134 pg.

În colaborare cu Oreste, a publicat „*Zile de purpură*“, poem alegoric în versuri într-un act, Bucureşti, tipografia „Poporul“, 29 pg., anul apariţiei nefiind precizat.

A tradus în română din Jean Richepin („Rampa“, 1912), poemele lui Jose-Maria de Heredia (o bună parte publicate în „Adevărul literar şi artistic“, 1936–1937). În franceză a tradus sonete de Mihai Codreanu („România nouă“, 1920).

În boema bucureşteană a începutului de secol XX sonetele şi epigramele lui Ion I Pavelescu se bucurau de succes. Critica, de la aceea a prietenilor, până la consacraţi, nu a trecut-o cu vederea. Eugen Lovinescu remarca „sforţarea şi meşteşugul real al condensării“ şi considera că „n-a avut nici idei poetice originale şi nici nu le-a realizat într-un material dur“. Perpessicius (scriitorul D. Panaitescu), l-a catalogat ca „poet în întregul înţeles al cuvântului“.

Ca epigramist, a debutat cu catrene contra fratelelui său mai mare, Cincinat, care îi era şi tutore, aşa cum se va lansa şi nepotul Mircea, cel de al treilea reprezentant al celebrului „triptic“ Pavelescu.

Ion I. Pavelescu nu s-a bucurat de succesul de care a avut parte fratele său Cincinat, cu toate că unii – printre ei aflându-se Al. T. Stamatiad – îl socoteau mai bun decât acesta. Se pare că la aceasta a contribuit hotărâtor faptul că sclipirile sale de spirit au fost adunate într-o carte abia postum (*Epigrame şi epitafuri*, 1925). Producţiile epigramatice ale lui Ion I. Pavelescu, incluzând numeroase epitafuri, sunt lucrate atent, chiar şi atunci când au apărut spontan, dintr-o inspiraţie de moment. Ţintele, în afară de fratele Cincinat, sunt alese dintre scriitori, actori, medici, pictori, oameni politici. Nu a evitat a se angaja în dueluri epigramatice.

Având o sănătate şubredă, s-a aflat un timp la tratament la Paris. Boala de rinichi care l-a chinuit avea să-l răpună la Râmnicu Sărat, „oraşul epigramiştilor“, unde îşi avea domiciliul.

Decesul prematur nu i-a permis să-şi adune şi restul creaţiei într-o carte. Acest lucru l-a făcut cunoscutul om de cultură râmnicean, Octavian Moşescu, el însuşi epigramist, poet, memorialist, publicist, editor, colecţionar de artă şi mare animator cultural. De opera prietenului trecut la cele veşnice s-a ocupat cu răspundere şi bun gust. În anul 1925, la tipografia „Poporul“ din Râmnicu Sărat a lui Iorgu Constantiniu, a tipărit sub semnătura Ion I. Pavelescu „*Epigrame şi epitafuri*“, 100 pg. şi „*Sonete postume*“, 50 pg.

În perioada tipăririi volumului „Cei trei magnifici – Cincinat, Ion şi Mircea Pavelescu“, îngrijit de George Corbu, George Zarafu şi Mihai Sălcuţan (editura „Rafet“, Râmnicu Sărat, 2002), semnatarul prezentelor rânduri a întreprins, fără succes, cercetări pentru aflarea zilei, lunii şi locului naşterii sale, precum şi a mormântului scriitorului. Registrele de la acea vreme privitoare la înmormântări nu au fost găsite, nu a fost identificată o cruce inscripţionată şi nici aflate mărturii lămuritoare asupra locului înhumării. Cercetările nu au fost abandonate, ele continuând, conştienţi fiind de importanţa împlinirii cu succes a unei asemenea identificări pentru istoria literară.

→

U.E.R.

NOMINALIZĂRILE
LA PREMIILE U.E.R. – 2013

– Titlul de „EPIGRAMIST AL ANULUI 2013“: **Gheorghe Bâlici**;

– Premiul „OPERA OMNIA“: **Nicolae Petrescu, Corneliu Berbente, Dan Căpruciu**;

– Premiul Special al Preşedintelui UER: **Petronela Vali Slavu, Ica Ungureanu, Ionel Iacob-Bencei**;

– Premiul pentru activitate managerială de cenaclu: **Petre Gigea-Gorun**, Preşedintele Cenaclului epigramiştilor Olteni „CUGETUL“ – Craiova;

– Premiul pentru o revistă de cenaclu editată în regim public sau privat / independent: „**SCÂRŢ**“ – organ al Grupării de Literatură Umoristică Al. O. Teodoreanu-Păstorel, Iaşi; „**LUMEA EPIGRAMEI**“ – revistă independentă a epigramei româneşti de pretutindeni, Bucureşti;

– Premiul pentru volum de debut: **Cătălina Orşivschi**, pentru volumul „ZÂMBETE RĂZLEŢE“, Editura ROCAD CENTER, 2013. Premiul este acordat şi sponsorizat în nume propriu de către dl. Mihai Sălcuţan, vicepreşedinte al U.E.R.;

– Premiul pentru devotament în organizarea şi susţinerea mişcării epigramatice naţionale: **Gheorghe Leu, Viorel Cacoveanu, Mircea Constanda, Gheorghe Grosu, Ica Ungureanu**;

– Premiul pentru distincţii obţinute cu prilejul festivalurilor naţionale de umor şi epigramă: **Nicolae Bunduri, Ion Diviza, Grigore Chitul**;

– Premiul pentru difuzarea epigramei româneşti prin traduceri: **Facultatea de Filologie a Universităţii din Craiova**;

– Premiul pentru realizarea de volume aniversare / comemorative: **Mihai Sălcuţan**, pentru volumul „UMOR PE TOATE FEŢELE“. Premiul este acordat şi sponsorizat în nume propriu de către dl. Petre Gigea-Gorun, vicepreşedinte al U.E.R.;

– Premiul pentru culegeri / antologii: **Petre Cioclu** (Israel), pentru volumul „**EPIGRAMA – PUNTE ÎNTRE ŢĂRI**“, (Cluj-Napoca, Editura NAPOCA STAR, 2013), „**PRĂVĂLIA CU UMOR**“, vol. II al Caietului Umoriştilor Constănţeni (Constanţa, Editura DOBROGEA, 2013); „**CVADRIGA CU PEGAŞI**“, de Eugen Albu, Gheorghe Bâlici, Dan Căpruciu şi Ion Diviza, (Galaţi, Editura PAX AURA MUNDI, 2013), „**GORJUL UMORISTIC**“ – antologie de Grigore M. Dobreanu (Târgu Jiu, Editura Centrului pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale Gorj, 2013); „**FLORILEGIU EPIGRAMATIC IEŞEAN**“, de Mihai Cosma (Iaşi, Editura PIM, 2013);

– Premiul pentru promovarea epigramei printr-un oficiu critic exemplar: **Maria-Diana Popescu**, redactor şef al revistei de umor AG PE RIME, Piteşti;

– Premiul pentru instituirea şi sponsorizarea de acţiuni privind promovarea epigramei: **Ing. chim. Ştefan Manea**, Director General HOFIGAL;

– Premiul pentru colaborare şi performanţă la concursurile şi activităţile U.E.R.: **Gheorghe Constantinescu, Ioan Toderaşcu, Vasile Vajoga**;

– Premiul pentru longevitate artistică: **Teodor Portărescu, Constantin Iuraşcu-Tataia, Georgeta Paula Dimitriu, Constantin Păun, Constantin Cristian, Gheorghe Enăchescu, Petre Cioclu, Gheorghe Gh. Popescu**.

A fost găsit actul de deces, în registrul de stare civilă ce se păstrează la primăria Râmnicu Sărat, în care se consemnează că evenimentul s-a produs la 29 ianuarie 1924, ora 8, la vârsta de 36 de ani, cauza decesului fiind congestia cerebrală. În act se menţionează că defunctul era „literat“, că locuia pe str. Constantin Brâncoveanu, că „**s-a născut în judeţul Ilfov**“ din părinţii Ion şi Paulina. Documentul infirmă susţinerile celor care au indicat oraşul Râmnicu Sărat ca loc de naştere al scriitorului. Din păcate, nu este indicată localitatea din judeţul Ilfov în care s-a născut şi nici date privitoare la zi şi lună, singura precizare fiind anul, 1889.

Alăturându-ne celor care susţin valoarea creaţiei literare a lui Ion I. Pavelescu, dorim să o readucem în atenţia contemporanilor, considerând că prea repede şi nedrept este trecută în umbra aceleia lăsată de fratele Cincinat. Anul comemorativ 2014 este un bun prilej pentru continuarea căutărilor şi aflarea răspunsurilor la întrebările rămase, deocamdată, fără răspuns. În acest scop invităm pe toţi cei ce vor şi pot să ne sprijine a ni se alătura.

CONCURS

TOP EPIGRAMA

Tema: OPTIMISM ÎN CRIZĂ

Ne reîntâlnim cu acest îndrăgit concurs constatând, cu bucurie, că zbaterile noastre din anul trecut nu au fost fără ecou, participarea crescând şi, nu numai atât, îmbunătăţindu-se calitatea epigramelor trimise.

„Muştruluiala“ de anul trecut a prins şi, iată, revin în forţă cluburi noi. Surpriza etapei sunt buzoienii de la NIGRIM, după multă vreme, iar pe podium! Am îndrăzni să plasăm în aceeaşi categorie, a surprizelor plăcute, come-back-ul pandurilor „hohotişti“ şi al timişorenilor de la RIDENDO.

Una peste alta, iată, avem 18 cenacluri participante. E bine, zicem noi, confruntaţi din nou cu spectrul necesităţii măririi numărului de pagini alocate!

Ca regulă generală, renunţăm la punctajul cumulat, fiind mult mai concludentă o medie, a sumei notelor juriului, împărţită la numărul de epigrame trimise.

Gruparea de Literatură Umoristică „Păstorel“ Iaşi – (GLUPI) – 8,20 puncte

Optimism la superlativ

Având, românii, optimism cu carul,
Fac haz de ale crizei lovituri,
Convinşi că, de s-o prăbuşi dolarul,
N-o să-i surprindă sub dărâmături.

Vasile Vajoga

Criza, în atenţia guvernanţilor

Mai-Marii ţării, drept simbol,
Vor forţa să-şi mobilizeze
Să ţină criza sub control
(Ca nu cumva să dezerteze!)

George Petrone

Cenaclul Umoriştilor „Nicolae Grigore Mihăescu-Nigrim“ Buzău (CUNB) – 8,07 puncte

Speranţă

Mă lupt cu neajunsuri, fel de fel,
Şi nu văd vremuri bune să mai vină,
Iar astăzi, când mă urc pe scăunel,
Mai sper atât: ca frânghia să ţină.

Florin Rotaru

Doamne apără şi păzeşte!

Pe criza asta îndelungă
El se consideră bogat
Că a găsit doi bani în pungă...
De care fiscul n-a aflat.

Mihai Sălcuţan

Asociaţia Epigramiştilor din Moldova Chişinău (AEM) – 7,83 puncte

Viitorul sună bine

În faţa noastră e un hău
Şi criza an de an persistă,
Prognoza că va fi mai rău
Îmi pare tot mai optimistă.

Ion Diviza

Optimism maximal

Guvernul nostru ne previne
Că a mai progresat şi basta
Şi că o ducem foarte bine,
Dar vom scăpa noi şi de asta.

Gheorghe Bâlici

Clubul Epigramiştilor Braşoveni – Braşov (CEB) – 7,75 puncte

Optimism... românesc

Azi, făcând o analiză
Raportată strict la caz,
Optimism, în plină criză,
E ca hazul... de necaz.

G. Constantinescu

Optimistul... la bloc

Cum toţi pereţii s-au distrus,
Eu sper, pe criza cea profundă,
Să-mi zugrăvească... cel de sus
(În cazu-n care… mă inundă).

Dan_T

Cenaclul „HOHOTE“ Tg. Jiu (CHTJ) – 7,17 puncte

Soluţie

De obicei, sunt ponderat
Să nu mă afecteze criza.
Cu optimism exacerbat,
Aprind un foc şi-mi ard... valiza!

Grigore Tunşanu

CONCURS

Cenaclul de Satiră şi Umor „Ridendo“ Timişoara (CSURT) – 7,05 puncte

„Suntem pe creştere economică“

Cu criza asta prelungită,
Când mulţi la cimitir s-au dus,
Doar optimiştii nu se-agită,
Că-n semnul crucii ei văd plus.

Ioan Lazăr

Asociaţia Literară „Păstorel“ Iaşi (ALPI) – 7,02 puncte

Un umorist consacrat

Aflat în criză de idei,
Mărunţi confraţi a plagiat
Şi optimist, s-a consolat:
„Aşa... vor fi citiţi şi ei!“

Eugen Deutsch

Clubul umoriştilor constănţeni „Prăvălia cu umor“, (CUC) – 6,95 puncte

Optimism de criză

Ni-i leafa înjumătăţită,
Iar pensia, şi ea beteagă,
Doar lăcomia nesimţită
A guvernanţilor, e-ntreagă.

Ionuţ-Daniel Ţucă

Clubul Epigramiştilor Ploieşteni „I. Ionescu Quintus“, Ploieşti (CEPIIQ) – 6,70 puncte

Veşti bune

Optimist, fac analiză
Şi conclud, lucid la minte:
Vom ieşi curând din criză
…Cu picioarele-nainte.

Ştefan Al Saşa

Cenaclul Epigramiştilor Olteni Craiova (CEO) – 6,70 puncte

Grade de comparaţie

O ducem FOARTE PROST, comparativ
Cu ceea ce mai până ieri a fost,
Deci, avansez un optimist motiv:
N-ar fi MAI BINE dac-am duce-o… PROST?

Janet Nică

Clubul umoriştilor vâlceni, Râmnicu-Vâlcea (CUV) – 6,63 puncte

Slavă ţie

Îţi mulţumesc, partid iubit,
Cu optimismul meu de criză,
Când văd că iar s-a mai mărit,
La două zile… o acciză!

Nichi Ursei

Clubul umoriştilor „VERVA“ – Galaţi (CUVG) – 6,60 puncte

Optimişti în timp de criză

Chiar şi-n criză au mai-marii
Orizontul luminos…
Însă, printre cei de jos,
Optimişti sunt doar… groparii!

Nicolae Precupeţu

Clubul Epigramiştilor „SPINUL“, Baia Mare (CESB) – 6,50puncte

Un umorist (nu-i în criză)

Sărmanul zice realist:
– Încrederea, de-i crez anume
Vor fi de toate,-s optimist,
De nu aici,… în altă lume.

Ioan Şiman

Clubul Umoriştilor „Nicolaus Olahus“ Sibiu (CUOS) – 6,33 puncte

Optimism în criză

Cum optimismul meu cedează
Şi viaţa este grea şi tristă,
De ce să fiu cuprins de groază
Când chiar şi criza-i... optimistă?

Liviu Ceava-Celi

Clubul Umoriştilor Brăileni „Ştefan Tropcea“, (CUBŞT) – 6,25 puncte

Când România e în aer

Sper să n-avem ghinionul
Ca să ne lovim de-un far,
Îmbarcaţi în avionul
Pilotat de-un marinar.

Mihai Frunză

Clubul Epigramiştilor Clujeni – „Satiricon“ (CECSC) – 6,73 puncte

Clubul „Ag pe rime“ – Piteşti (CAP) – 5,68 puncte

Clubul epigramiştilor „Cincinat Pavelescu“, Bucureşti (CEPB) – 5,55 puncte

HOMO EPIGRAMATICUS

Doamnele epigramiste

FEMEIA ÎN ACTUALITATE

Femeia are drept de vot
În Parlament şi peste tot
Şi mulţi din senatori ar vrea
Să fie-n Cameră cu ea.

Elis Râpeanu

TANDREŢE MARE

Când mă răsfaţă soaţa ca pe-un rege,
Mă mângâie, mă iartă, mă-nţelege
Spunându-mi dulci cuvinte iar şi iar,
Precis că este ziua de salar!

Florina Dinescu-Dinu

STATISTICILE SUNT PRECUM COSTUMELE DE BAIE

Cu multă generozitate,
Detalii multe afişează,
Şi ţin cu grijă, camuflate,
Exact ce te interesează.

Mariana Dobrin

ÎN LUNA MARTIE

Când vine martie în zbor,
Guvernul nou, cinstit vă spun,
O să ne dea un mărţişor,
Făcut din sfoară şi săpun.

Cătălina Orşivschi

CONSULTAŢII CU PĂRINŢII

Aflând că fata ei a încurcat-o,
Întreabă mama, cu o gură mare:
„Ce note sunt acestea, idioato?"
…Dar nu pe fată, ci pe-nvăţătoare!

Vali Slavu

GHINION

Cum lumea ca poet nu-l ştie,
Anonimatul e un chin.
A scris cândva o poezie
Şi epigrame mai puţin.

Cezarina Adamescu

ORIENTĂRI

Copiii de pe-acuma ştiu
Că ne iau locul mai târziu
Şi-ncep de mici, dar eu îi scuz,
Cu locul din… autobuz !

Constanţa Apostol

VINE IARNA SALVATOARE

Cad fulgi din înălţimi astrale,
Pe ramuri de castani şi plopi
Şi-aşa, pe străzi mai laterale,
Se mai astupă nişte gropi.

Viorica Găinariu-Tazlău

CONCURSURILE REVISTEI EPIGRAMA

E plină ochi revista
Cu premianţi ad-hoc,
De-ar fi să-ntoarcă lista,
Aş fi pe primul loc!

Rodica Hanu-Pavel

DUPĂ SPOVEDANIE, O BLONDĂ TRAGE CONCLUZII

Citindu-mi preotul din carte,
Pentru păcate, mă căiesc,
Dar îmi dau seama că o parte
Aş vrea, de-acum, să le-nmulţesc!

Any Drăgoianu

HOMO EPIGRAMATICUS

Doamnele epigramiste

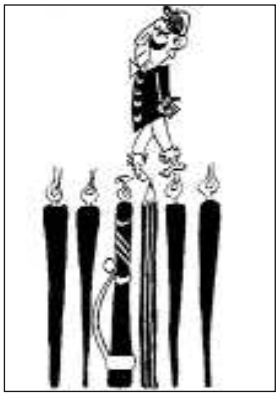

UNUI CONFRATE PLIN DE VICII

Epigrame-am scris puţine,
Muza încă mi-e departe.
Dar, de-mi aminteam de tine,
Cred c-aş fi umplut o carte!

Camelia Nistor

REVELAŢIE

Viitorul ţării mele,
Eu credeam că-i scris în stele,
Dar descopăr că mai-marii
Îl rescriu în cancelarii.

Dana Maria Goea

„EDUCAŢIE“

De-i întrebi azi pe copii,
Chiar când molfăie suzete,
Ce vor fi ei într-o zi,
Îţi răspund: „Vom fi vedete!“

Genţiana Groza

UNUIA, PE CARE-L DOARE-N COT!

Durerea-n cot, ca orice boală,
E una foarte specială!
Căci, molipsindu-se, vezi bine,
Pe alţii-i doare-n cot de tine!

Tincuţa Horonceanu-Bernevic

CONSOLARE

Că sunt scundă, bag de seamă,
Nu-i stă bine unei dame;
Pentru mine, nu-i o dramă,
Căci mă-nalţ prin epigrame.

Mihaela Scarlat

PĂCAT ÎN POST (LĂSATA SECULUI)

Lin, înserarea s-a lăsat,
Se lasă-o ceaţă groasă,
Se lasă liniştea în sat
Şi fetele se... „*lasă*“!

Stela Şerbu-Răducan

NAŞA

Botezând natura moartă,
Cu un straşnic jet de ploi,
Toamna, peste culmi, îşi poartă,
Trena ei de taxe noi.

Ica Ungureanu

NOAPTE ALBĂ

Recunosc, şi mă supun,
Doar e vorbă din popor:
Noaptea e un sfetnic bun,
Însă-i cam obositor.

Elia David

1 MARTIE

Este-o zi în calendar
Când bărbaţii, c-un mic dar,
Corectează, cu alean,
„Neatenţia“ pe-un an.

Amalia Costinescu-Crusos

„NU TOT CE ZBOARĂ SE MĂNÂNCĂ“

Astă zicere adâncă
Faptele o cam doboară:
Când colegii se mănâncă,
Sigur unul mai şi zboară.

Mihaela Kerestely

ESEU

SOFRONIE IVANOVICI
– Umoristul, polemistul, antologistul

George Corbu

Evocare prilejuită de împlinirea a 100 de ani de la apariţia primei antologii de epigramă românească: „EPIGRAMIŞTII NOŞTRI“, coordonată de Sofronie Ivanovici. Pe parcursul a trei numere, vom prezenta personalitatea primului antologator veritabil de epigramă (NR).

Ca şi necunoscute pentru tânăra generaţie de epigramişti, viaţa şi opera lui Sofronie Ivanovici merită mai mult decât o evocare, întrucât acesta se află printre întemeitori, fiind unul dintre primii colonişti ai acestui teritoriu atât de disputat care este Epigrama si căruia avea să îi consacre, întâiul, o antologie, devenită centenară, astăzi adevărată raritate bibliofilă.

Concurat onomastic de autorul unui vals celebru, Sofronie Ivanovici s-a stins, potrivit indicaţiei laconice a Certificatului de Moarte, în ziua de 18 februarie 1963 – sunt 50 de ani de atunci (articol scris în 2013, N. Red.) – din cauza unei insuficienţe cardiorespiratorii. Numărul 18 l-a urmărit, pe cât se pare, fiind component al anului de naştere – 1874 –, zi a decesului, precum şi numărul de stradă al ultimului său domiciliu. Se născuse la 11 martie, primind numele sfântului de serviciu în acea zi în calendar (Sfântul Ierarh Sofronie, Patriarhul Ierusalimului – n.n.). Dacă în privinţa zilei nu sunt dubii, se pare că anul naşterii este 1873, fiind declarat la Oficiul Stării Civile cu o întârziere de numai... 12 luni, după propria-i mărturisire. Cu toate acestea, nu ştim din ce motive, în Antologia sa, „EPIGRAMIŞTII NOŞTRI“, datată 1914, autorul însuşi declară drept an al naşterii 1875, dată care, deşi inexactă, a fost preluată de posteritate. Evident, localitatea unde a văzut lumina zilei este, în toate cazurile, una şi aceeaşi: Turnu Măgurele.

Fusese ofiţer, aşa cum ni-l arată fotografiile, atât cea din propria-i antologie, cât şi cea din revista „EPIGRAMA“, seria veche, inaugurând seria ostaşilor epigramişti.

În ultimii ani de viaţă locuia pe strada Răspântiilor, undeva pe lângă Piaţa Dorobanţilor, unde – în îndepărtata mea tinereţe – îl vizitam adesea şi unde, când nu-l puteam întâlni, îi adresam corespondenţa. Odată i-am spus că, dacă vrei să găseşti un OM, trebuie să-l cauţi la o răspântie. Surprinzătorului meu spirit i-a răspuns cu un zâmbet, socotindu-l, poate, paradoxal.

În faţa lui priveam parcă autoportretul unui pictor asediat de vreme: o faţă uscată, cam prelungă, pleoapele de jos răsfrânte mai mult decât s-ar fi cuvenit, rezultat al unei boli de ochi, o basma în loc de cravată. Umbla încet, vorbea rar, ca şi cum s-ar fi înecat în cuvinte. Spiritul îi scânteia însă repede. Vorbea cu duioşie, frumuseţe şi simţire, despre toţi şi toate din epoca sa, iar când rostea numele soţiei sale, Tereza, de origine vieneză, pe care tocmai o pierduse, lăcrima, impunând reculegerea. Cultul pentru soţie era întreţinut cu fervoarea şi veneraţia cuvenite datinilor vechi.

Trăia într-o împăcată autoizolare, baricadat între pereţii a două cămăruţe unde, ajutat de o nepoată, rezista intemperiilor vârstei cu toată îndârjirea pe care o mai putea opune militarul de altă dată. Singurele sale „ieşiri“ erau deplasările strict limitate pe care şi le îngăduia după un regim anume, cu care ocazie, asemeni contelui Saint-Simon, făcea să circule în manuscris fragmente din opera sa tipărită sau inedită, pe care o recopia în acest scop în mici carnete sau caiete. Am fost martorii unui asemenea gest, când unei funcţionare de la Poştă i-a remis manuscrisul promis în care, cu migala unui artizan, caligrafiase din „operele“ sale, însoţindu-le, bineînţeles, cu o dedicaţie măgulitoare.

Un astfel de dar ne-a rezervat şi nouă. Caietul ce ne-a fost încredinţat ca amintire are o prefaţă („*Tânărului intelectual George Corbu, care (sic) solicitându-mi un autograf, fiind un pasionat amator al genului epigramatic, îi ofer acest manuscris ce cuprinde câteva „aperitive“ sufleteşti din „bufetul“ meu literar. Sofronie Ivanovici. Bucureşti, 9 August 1959*“), precum şi o postfaţă sub formă de Post-Scriptum („*O carte pe care o dai împrumut este adesea pierdută şi-ntotdeauna degradată,“ spune un scriitor. Cu atât mai mult, nu împrumuta, sub nici un motiv, un manuscris ce-l posezi, cu un autograf special, de la autor*“).

→

ESEU

Un alt caiet de umor şi poezie al aceluiaşi, recuperat pentru Muzeul Epigramei, la care năzuim de ani de zile, poartă următoarea dedicaţie: „*Distinsului camarad şi intelectual, generalului Vasile Brăiloiu, ofer acest manuscris în semn de cea mai delicată atenţiune. Lt. Colonel, veteran de război, Sofronie Ivanovici, vechiu scriitor. Bucureşti, 1951, Martie 25*“.

Avea, cu certitudine, înclinaţia, mai bine zis, disponibilitatea de a acorda autografe; nouă înşine ne-a scris câteva, dintre care reproducem numai această „*Dedicaţie distinsului utemist Corbu George: Corbule, ce activezi / Cu sborul tău către un ţel, / Vei ajunge să planezi / De la „înalt nivel“. Sofronie Ivanovici, vechi epigramist, menţionat în antologii. 25.II.1962, Bucureşti*“.

Alegerea cu grijă a formulelor dedicatorii prin care îşi însoţea donaţiile de fragmente din lucrările sale este de natură a pune în evidenţă pedanteria autorului, preocupat excesiv de soarta operei şi a numelui său, clădindu-şi, după cât îi stătea în putinţă şi cu modestele mijloace materiale avute la îndemână, statuia menită a-l înfăţişa în posteritate. Era singura sa slăbiciune, pe care o manifesta cu putere însă. De altminteri, caietele pe care le difuza în maniera arătată înşirau şi unele date, marcând treptele „consacrării“ sale, cum ar fi menţionarea în almanahuri, antologii, enciclopedii şi reviste.

Tot astfel, amintirea interlocutorilor mai mult sau mai puţin avizaţi, verbal sau în scris, despre faptul că Radu R. Rosetti l-a socotit printre fruntaşii epigramei de la noi, într-o prefaţă la un volum de epigrame apărut în 1929 (semnat F. Lobodă – n.n.); că unul dintre distihurile sale a fost apreciat în „ANTOLOGIA EPIGRAMEI ROMÂNEŞTI“ de A. C. Calotescu-Neicu şi N. Crevedia, apărută în două ediţii (1933 şi 1934), drept „unic aproape în literatura noastră“; că, în fine, în revista „EPIGRAMA“ (seria veche), Anul I, nr. 4, martie 1939, în cuprinsul unui articol scris de un clasic al genului (I.G. Perieţeanu – n.n.), numele său a fost alăturat celor aparţinând altor mari epigramişti.

O fotografie înrămată, dăruită nouă, poartă dedesubt inscripţia „*Marele epigramist Sofronie Ivanovici*“. Megalomanie, sau numai o ofensivă *sui generis* asupra uitării care începuse să-l învăluie? Şi una şi alta, sau poate, mai degrabă, o atitudine bovarică, felul curios de manifestare a unui complex de nerealizare pe care nu-l putea astâmpăra fără concursul hiperbolelor.

De când va fi început să funcţioneze acest sentiment al perisabilităţii, nu putem şti cu precizie. Rămâne sigur faptul că Sofronie Ivanovivi lipseşte, în mod surprinzător, dintre intervievaţii seriei vechi a revistei „EPIGRAMA“ care, la rubrica „Ancheta EPIGRAMEI“, a consemnat răspunsurile atât ale unor aşi ai genului, cum sunt: Al. O. Teodoreanu, Const. Râuleţ, Aurelian Păunescu, Tudor Măinescu, Florin Iordăchescu, George Voevidca, Mircea Pavelescu, Şt. Ivanovici- Terenţiu (fratele său –n.n.), N. Crevedia, Dion Mardan ş.a., cât şi pe cele ale unor epigramişti fără prea multă bătaie.

Enigma rămâne nedezlegată, chiar dacă posedăm dovada că o invitaţie în acest sens i-a fost adresată de către Virgiliu Slăvescu, directorul publicaţiei, cu care s-a aflat tot timpul în excelente relaţii, după cum rezultă din rândurile următoare pe care le extragem dintr-o scrisoare (aflată în arhiva noastră), nedatată, dar care poate fi cu uşurinţă situată în timp, având în vedere cuprinsul ei, şi anume în luna februarie 1939: „*Iubite domnule Maior, în frigurile apariţiei celui de-al treilea număr al „Epigramei“, nu v-am putut scrie pentru a vă mulţumi şi a vă exprima marea plăcere ce mi-a făcut adeziunea dvs. la revista şi acţiunea noastră. Nici acum nu o pot face după placul inimei, deoarece revista apare peste 2–3 zile şi am foarte multe de făcut. Aş vrea însă să pregătesc apariţia dvs. în numărul 4 după toate regulile artei, adică cu o caricatură şi materie suficientă pentru coloana pe care v-am rezervat-o. Pentru aceasta mi-ar trebui o fotografie cât mai asemănătoare şi circa 4–5 epigrame sau epitafuri. Sau autorizarea de a scoate din volumul trimis* (începând cu numărul respectiv de revistă, Sofronie Ivanovici avea să fie prezent cu epigrame, fotografiat în uniformă de ofiţer superior şi, ulterior, „în civil“ – n.n.). *Aş fi foarte fericit să ne putem vedea şi să discutăm despre epigramă în cadrul anchetei ce am întreprins. De aceea, vă rog să îmi comunicaţi ziua şi ora când vă pot găsi acasă sau, dacă vreţi să-mi faceţi onoarea unei a doua vizite, eu sunt acasă întotdeauna între orele 7–9 seara (...).“*.

Elocventă este şi reticenţa arătată într-o împrejurare similară. Astfel, inaugurând, la rându-ne, o anchetă cu privire la epigramă, cu peste cinci decenii în urmă, i-am predat şi lui Sofronie Ivanovici un chestionar pe care, însă, ca şi în cazul demersului slăvescian, nu avea

(Continuare în pag. 35)

CONCURS

Rezultatele concursului „EPIGRAMEI"

Tema: *„Păsările migratoare"*

Tragi cu puşca, nu ia foc, / păsărica-i cu noroc, / căci, în mjlocul pădurii, / a fost scrisă de Bundur**i**

SPRE ŢĂRI... MAI DEMOCRATE

Berze, gâşte, cormorani,
Părăsesc în toamnă, ţara
Şi se duc la africani...
Unde iarna e ca vara.

Ceva păsărele am mai observat şi în stolul următor:

PE ALTE CĂI

În a vieţii lor vâltoare,
Neprinzând busolei firul,
„Păsările migratoare"
Zboară cel mai mult cu TIR-ul!

Florina Dinescu Dinu

* * *

Păsările migratoare
Zboară toamna prin hotare…
Si, luând acest patent,
Emigrează-n parlament.

Ioan Farcaş

SEZON

Iarna, fetele cuminţi,
Se întrec în prostioare,
C-au aflat, de la părinţi,
Că e barza… migratoare!

Eugen Ilişiu

CERTITUDINE

Sigur, păsărele are,
Dar, s-avertizez, util e
C-ale lui nu-s migratoare,
Ci teribil de stabile.

Constantin Iuraşcu-Tataia

IMIGRARE MASIVĂ A ROMÂNCELOR

Că-s multe păsări migratoare
Ce zboară-n grabă de pe-aici,
E-un adevăr, da-i baiul mare
...Că-şi lasă puii la bunici !

Gavril Neciu

ÎNŢELEPCIUNE LA VÂRSTA A TREIA

Cred că-n orice loc sub soare,
Şi o spun cu mare zel,
Păsările-s migratoare...
Păsăricile... la fel!

Nichi Ursei

PĂSĂRILE NOASTRE MIGRATOARE

Constat că multe dintre cele
Ce pleacă în străinătate,
La ducere, sunt păsărele,
La-ntoarcere – doar… curci plouate!

Grigore Chitul

CURIOZITĂŢI

Păsările migratoare
Zboară căutându-şi vad;
Păsările… MIG – ratoare –
Cad!

Eugen Deutsch

Păsărică, mută-ţi cuibul şi te du /, şi te-ntoarce mai cu pene, data viitoare, cu: ***Ioan Toderaşcu, Dan Norea, Constantin Cristian, Ioan Prodan, Liviu Zanfirescu, Petru Băneşti, Corin Bianu, Dan Căpruciu, Ion Cuzuioc, Vasile Larco, Ion Moraru, Janet Nică, Vali Slavu, Corneliu Zeana, Ion Ruse, Gheorghe Bălăceanu, Cătălina Orşivschi, Dan_T, George Petrone, Ion Micuţ, Petru-Ioan Gârda.***

HOMO EPIGRAMATICUS

Hai noroc [i... sᵃnᵃtate!!!

ALIMENTAŢIE SĂNĂTOASĂ
La cimitirul comunal,
E un afiş pe stâlpul porţii:
La stânga, morţii natural,
În partea dreaptă, bio-morţii!
Eugen Ilişiu

METAMORFOZĂ MUNCITOREASCĂ
Le veghea, pe vremuri, drumul,
Coşul fabricii şi fumul;
Azi, sunt ecologi, n-au fumuri,
N-au nici coş, şi-s tot pe drumuri!
Zaharia Petrache

GENEROZITATE RURALĂ
Când ginerică l-a rugat
Să-i dea o palmă din tarla,
Bătrânul, generos, i-a dat
Nu una, ci vreo câteva.
Mihai Batog-Bujeniţă

LA CE MĂ AŞTEPT...
O viaţă-ntreagă-am fost comod din fire,
De casă, slujbă, nu prea mi-a păsat,
Dar mă voi vindeca de lenevire,
Că, în curând, voi fi pensionat...
Ştefan-Cornel Rodean

GONACI ÎMPUŞCAT LA VÂNĂTOARE
Când gonaciul, cu băieţii,
S-a desprins, sleit, de turmă,
N-alerga precum mistreţii
Şi l-a prins... un glonţ din urmă.
Constantin Cristian

PLUGUŞOR CONTEMPORAN
Eu am pornit cu pluguşorul,
Să ar pământul prin vecini,
Dar nu le-am mai găsit ogorul,
Că l-au vândut pe la străini.
Emil Ianuş

BUNICUL MEU, ŢĂRAN DIN TATĂ-N FIU
Te cucerea cînd îl vedeai,
Avea o fire calmă,
Biografia i-o citeai
...în palmă.
Paul Curiman

RIPOSTĂ BĂRBĂTEASCĂ
Cuvinte grele îmi aruncă
Soţia mea, precum i-e felul,
Dar eu o pun din nou la muncă,
Zvârlind în ea cu portofelul.
Ion Diviza

UNUI PORTAR DE FOTBAL
Când, în poartă, s-a ivit
Dintr-odată-un carambol,
Până când s-a dumirit,
A rămas privind în... gol.
Nicolae Munteanu

SOLUŢIE PENTRU REDRESAREA FOTBALULUI DE LA NOi
Tricolorii – să se ştie –
Pot da performanţe mari,
Când Piţurcă o să fie
Antrenor... la adversari.
Filip Stoica

U.E.R.

BIBLIOGRAFIA

(provizorie) a cărţilor şi publicaţiilor de gen editate în anul epigramatic 2013

Elaborată de George CORBU

a) VOLUME DE AUTOR

BARBU, Nelu: ***Respiraţia logosului***. Umor liric. Sibiu, Editura CENACLUL DE LA PĂLTINIŞ, 2013, 110p;

BORDEIANU, Titus Constant: ***Umorul de viaţă lungă***. Cu un Cuvânt Înainte al autorului („Despre umor şi epigramă"). Bacău, ROVIMED PUBLISHERS, Bucureşti, 2013, 200p;

BUNDURI, Nicolae: ***Secretele unui „Gură Spartă"***. Epigrame. Prefaţă: Stelian Ionescu. Coperta: Alexandru Gecse. Braşov, Editura TWIN SOFTWARE, 2013, 115p;

BUZGĂU, Aurel: ***Catrene cu justificare***. Prefaţa („Un ucenic al SATIRICON-ului"): Efim Tarlapan. Coperta: Patricia Puşcaş. Cluj-Napoca, CASA CĂRŢII DE ŞTIINŢĂ, 2013, 96p;

CĂRUCERU, Nicolae: ***Catrene cu ochi şi sprâncene***. Cuvânt Înainte (rondel) al autorului. Coperta: Gabriela Simion, Adrian Căruceru. Piatra Neamţ, Editura CETATEA DOAMNEI, 2013, 142p;

CRISTEA, Tiberiu: ***Catrene incomode***. Reşiţa, Editura NEUTRINO, 2013, 124p;

GÂRDA, Petru-Ioan: ***Modus ridendi***. Epigrame. Prefaţa („Onorată instanţă"): Cornel Udrea. Coperta şi caricatura: Costel Pătrăşcan. Cluj-Napoca, Editura NAPOCA STAR, 2013, 153p;

GROSU, Gheorghe: ***Secvenţe literar-umoristice***. Iaşi, editură nemenţionată, 2013, 74p,

HAIVAS, Mihai: ***Geometrie conjugală. Umor în 333 de epigrame***. Prefaţă („Ecuaţia epigramei"): Vasile Larco. Coperta: Mihai Haivas. Desene: Costel Pătrăşcan. Postfaţa autorului („Puţină geometrie... conjugală"). Iaşi, Editura PIM, 2013, 146p;

IACOB-BENCEI, Ionel: ***Epigrama iacobină*** **(2)**. 2007-2012. Volum selectiv. Prefaţa („Cu piper în prăjitură"): Nicolae-Paul Mihail. Timişoara, Editura EUROSTAMPA, 2013, 119p;

LAZĂR, Dorel: ***Semne de urzică***. Epigrame şi catrene umoristice. Prefaţă: Diana Câmpan. Postfaţă: Marinică Panduru. Caricaturi: Ştefan Balog. Coperta: Dorel Lazăr. Cluj-Napoca, Editura GRINTA, 2013,133p;

MICUŢ, Ion: ***Asaltul epigramelor***. În loc de prefaţă: catren de George Zarafu. Grafica: Ion Tălmaciu. Râmnicu Vâlcea, Editura SILVIANA, 2013, 159p;

ORŞIVSCHI, Cătălina: ***Zâmbete răzleţe***. Prefaţa („Râsul ca fenomen cultural"): Mihai Sălcuţan. Coperta: Hodiş Rareş. Ilustraţii: Radu Bercea, Doru Ghiocel Olaş. Iaşi, Editura ROCAD CENTER, 2013, 102p;

PĂUN, Constantin: ***Dueluri epigramatice***. Copertă, structură, paginare, legare: Constantin Păun. Piteşti, editură nemenţionată, 2013, 72p;

PERŢA, Lucian: ***Unde dai şi unde crapă***. Pe marginea unor proverbe. Coperta: Vladimir Negoiţă. Prezentare pe ultima copertă: Vasile Gogea. Cluj-Napoca, Editura GRINTA, 2013, 85p;

POPESCU, Gheorghe Gh.: ***Ţara ca o pradă***. Epigrame. Ediţie îngrijită şi prefaţată de Gheorghe Gh. Popescu. Postfaţa („Gheorghe Gh. Popescu –„pictor" de tipologii şi caractere"): de pr. Cornel Paiu. Coperta: pr. Cornel Paiu. Imagine coperta I: „Studiu" (detaliu) de Ion Popescu-Gopo (1923-1989). Imagine coperta IV: Vultur codalb (Haliaetus Albicilla) – Delta Dunării, Roman, Editura PAPIRUS MEDIA, 2013, 88p;

RĂVESCU, Bebe: ***Umor la patru ace***. Coperţi şi desene: Aurel Ştefan Alexandrescu (ALEX). Bucureşti, Editura RAVEX COMS SRL, 2013, 206p;

ROŞCA, Andrei: ***„Maladii" curabile***. Dicţionar explicativ-umoristic în versuri. Volumul 2. Prefaţă („Andrei Roşca: un epigramist valoros") şi prezentare pe ultima copertă: Virgil Şerbu Cisteianu. Cuvânt din partea editorului: Editura GENS LATINA, Alba Iulia, 2013, 258p;

ŢUCĂ, Ionuţ-Daniel: ***Străjer la reduta Satyricon***. Epigrame. Prefaţă: Dan Norea. În loc de postfaţă: „Unui procuror epigramist", rondel de Petru Brumă. Prezentare pe ultima copertă: Ananie Gagniuc. Grafica: Leonte Năstase. Constanţa, Editura EX PONTO, 2013, 157p;

UNGUREANU, Ica: ***Să fim voioşi şi fără frică!***. În loc de postfaţă („ (Fi)Ica lui D'Artagnan"): Lucian Mănăilescu. Buzău, EDITGRAPH, 2013, 121p;

URSEI, Nichi: ***E bine şi aşa rău***. Catrene şi câteva epigrame. Prefaţa: („Mai şi râdem unii de alţii"): Nicolae-Paul Mihail. Coperta: Bogdan Florin Popian. Caricatura de pe copertă aparţine lui Leonte Năstase. Râmnicu Vâlcea, Editura SILVIANA, 2013, 148p;

VASILE, Corneliu: ***Catrene ca trenuri***. Craiova, Editura CONTRAFORT, 2013, 71p.

(Continuare în numărul următor)

ESEU

(Urmare din pag. 31)

să-l completeze niciodată. De ce? Memoria hârtiei pare a indica motivul real (citǎm din scrisoarea ce ne-a adresat la 14 august 1962): „*de chestionarul acela, privind epigrama, nu uit a-l completa, având şi unele amănunte inedite, ce n-au apărut nici în revista „EPIGRAMA“, nici în alta. Priveşte (sic) pe Gh. Ranetti, Teleor şi Toma Florescu.* ***Ce lucrează încet şi cu dispoziţie, iese lucru bun!*** (s.n.)“.

Îi lipsea, cu alte cuvinte, buna dispoziţie atât de trebuitoare în rânduirea faptelor de suflet. Şi de aceea nu vom afla şi, deci, nu vom şti cât de mult s-a pierdut, poate, din ceea ce s-ar fi cuvenit a fi cunoscut despre cei trei umorişti clasici numiţi mai înainte.

Sofronie Ivanovici era de o delicateţe sufletească puţin obişnuită, cum rezultă, printre altele, din rândurile ce ne-a adresat la 8 septembrie 1962: „*Dragule meu coleg de condei, deşi eşti încă un tânăr debutant, îţi comunic că ieri, 7 cor. am trecut pe la domiciliul lui Radu D. Rosetti (str. Maria Rosetti, nr.10), să controlez versiunea, lansată de unii, că scriitorul Rosetti ar fi încetat din viaţă. Am sunat în fundul curţii, la o uşă, şi mi-a apărut un domn, ca pe la 40–50 de ani care, la întrebarea mea, mi-a răspuns că trăieşte şi că (la) boala lui de ochi,* ***Natura*** (subl.în text) *e aceea care decide, nu medicii, fie ei cât de mari. La întrebarea domnului cine sunt eu, am răspuns:* ***Corbu*** (subl. în text)*. Dacă Rosetti îţi reţine numele, e pentru D-ta un gest frumos că te interesezi sau ai rugat pe cineva să afle dacă e sănătos. Eu n-am vrut să-mi dau numele, căci urma să îl vizitez, ca vechi coleg, dar nu eram deloc pregătit şi… n-am vrut a produce, poate, un deranj pentru bolnav* (…)“.

De altfel, relaţiile dintre cei doi clasici ai epigramei au rămas, prin vreme, exemplare. Aşa se face că Radu D. Rosetti, răspunzându-i la o felicitare, i se adresează în cuvinte calde, de sinceră apreciere, recunoaştere a meritelor şi consideraţie: „*Mult dragul meu, te simpatizez şi preţuiesc de mult, ca pe unul din cei mai înzestraţi epigramişti ai noştri. Îţi mulţumesc din inimă pentru buna amintire şi te îmbrăţişez fraternal. Radu D. Rosetti. Bucureşti, 30 octombrie 1959*“.

Aceste puţine linii din care am încercat să încheg portretul mai vârstnicului epigramist, care-şi făcuse din bunătate maxima vieţii sale, ar fi insuficiente dacă n-aş aminti ceea ce făcea marca deosebită a acestui om: cordialitatea şi dragostea cu care te primea, aştepta şi încuraja de îndată ce se convinsese că eşti hotărât să-i continui opera. A fost şansa celui ce-l evocă, pios, şi poate a epigramei, de a ne fi luat în serios şi în stimă de îndată ce i-am trecut pragul şi, astfel, au putut fi salvate de la dispariţie documente de valoare, literară şi documentară, referitoare la epigramiştii cuprinşi în Antologia sa, pe care ni le-a încredinţat cu generozitatea şi bucuria pe care nu le manifeşti decât faţă de un continuator sau discipol. Ceea ce ne-am străduit a-i fi!

O datorie de conştiinţă ne dictează mărturisirea – pentru noi de o deosebită însemnătate – că Sofronie Ivanovici a fost primul nostru dascăl de epigramă. Păstrăm în arhivă unele dintre uitatele catrene ale celui care încă mai bătea, prin anii ’60, la porţile epigramei, corectate şi transcrise de mâna maestrului.

Rememorarea acestui detaliu autobiografic nu poate decât să ne înduioşeze şi să ne sporească emoţia şi recunoştinţa la amintirea unui om atât de generos, fără căldura, sprijinul şi îndemnul căruia nu ştim dacă interesul nostru pentru epigramă ar fi fost la fel de aprins, de constant.

Urmărirea cu atenţie a progreselor înregistrate de elev intra în obligaţiile autoasumate ale „profesorului“, mărturie stând şi faptul că, altă dată, numărându-ne printre participanţii la un concurs de epigrame iniţiat de un ziar bucureştean, din partea bătrânului epigramist pornea o epistolă către „tânărul său confrate de epigramă“: „*Felicitările mele pentru reuşita cu premiu la examenul dat, cu ocazia concursului de epigrame al ziarului „INFORMAŢIA“. E debutul, ca „student“ încă, în această grea artă, sub patronajul „Sfântului Duh“, până la obţinerea titlului de „epigramist confirmat*“. *Cine nu e născut complet sub aripa acestui sfânt, rămâne neconfirmat* (…)“ (extras din cartea poştală datată 2 aprilie 1961).

Dar evocarea de faţă ar fi incompletă fără o oricât de modestă evaluare a prestaţiei sale literare, îndeosebi epigramatice.

Interesat de ansamblul fenomenului literar, bibliografia lucrărilor sale numără volume de versuri şi proză, de reflecţii, note, impresii şi chiar de încercări critice, cu care năzuia să facă figură onorabilă în publicistica de dinainte de primul război mondial, mai precis pe la începutul secolului trecut, când autorul era, fireşte, „tânăr şi neliniştit“, numărând nici 30 de ani.

(Continuare în numerele următoare)

CARICATURA

GABRIEL BRATU

Ne-am cunoscut anul trecut, la Gura Humorului. Personal, pentru că maestrul GABRIEL BRATU a fost unul din caricaturiştii mei preferaţi, de pe când mâncam URZICA pe pâine. Am aflat că 2014 este anul împlinirii a 80 de ani de viaţă ai domniei sale şi de 65 de ani de activitate revo... ooops, pardon! M-a luat limba „de lemn“ pe dinainte!.... artistică.

Ne grăbim să fim primii care îi urează: LA MULŢI ANI, MAESTRE! Şi aşteptăm să ne încântaţi încă pe atât cu desenele dumneavoastră!

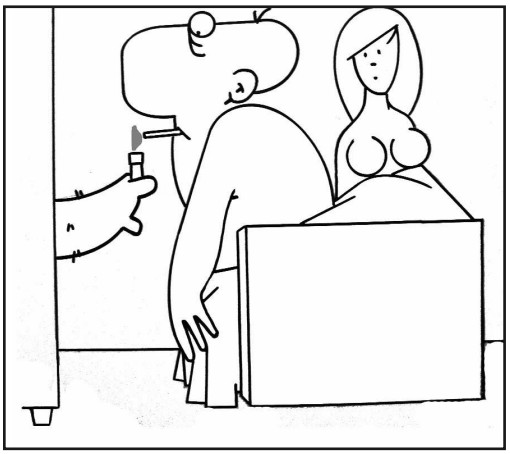

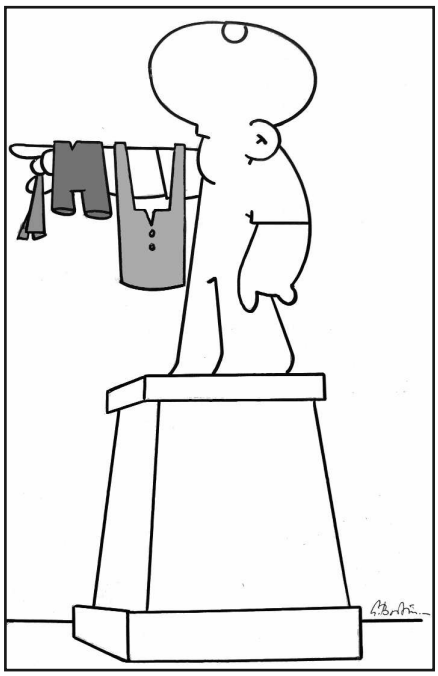

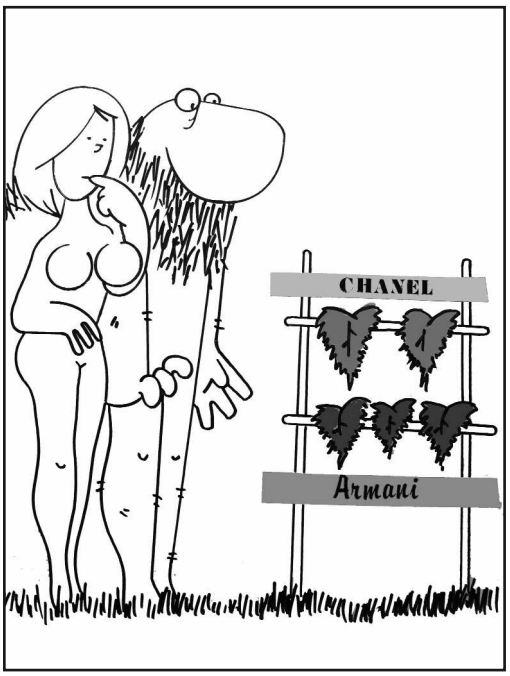

DE-ALE NOASTRE

FIȚI PE FAZĂ! FIȚI PE FAZĂ!

● **Casa de Cultură „Ion Caraion“ a municipiului Buzău** şi **Cenaclul Umoriştilor „Nicolae Grigore Mihăescu – Nigrim“** al instituţiei, organizează **Ediţia a XV-a a Festivalului Naţional de Epigramă „*Cât e Buzăul de mare*“**, în perioada 09–11 mai 2014, cu următoarele concursuri: Concurs Naţional de Epigramă cu temele: ***„Bun venit!“*** şi ***„Neam deşteptat?“***, câte două epigrame inedite, nepublicate, la fiecare temă. Lucrările vor fi trimise în două exemplare, cu motto, până cel târziu la **14 aprilie 2014**, data poştei, pe adresa: **Sălcuţan Mihai, Buzău, str. 13 Decembrie, nr.10 A, cod poştal 120217, judeţul Buzău** şi Concurs Naţional de Creaţie Literară – carte de epigramă şi de literatură umoristică. Participă cărţile de epigramă şi de literatură umoristică apărute după 01 mai 2013. Lucrările vor fi trimise în două exemplare pe adresa: **Biblioteca Judeţeană „V. Voiculescu“, str. Unirii nr. 140, municipiul Buzău, cod poştal 120238, judeţul Buzău**, cu data de expediere cel târziu la 14 aprilie 2014, data poştei. Informaţii suplimentare se pot obţine de la preşedintele cenaclului, **Sălcuţan Mihai,** la **tel. 0745/760.015 (mobil), tel.** sau **fax 0338/105.222,** sau pe e-mail: **mihaisalcutan@yahoo.com.**

● **PRIMĂRIA, CONSILIUL LOCAL** şi **CENTRUL CULTURAL-SOCIAL VIŞEU DE SUS, DESPĂRŢĂMÂNTUL VIŞEU-IZA AL ASTREI** şi **CENACLUL DE UMOR PUPĂZA** organizează, în perioada *26–27 aprilie 2014*, cea de-a XII-a ediţie a **Festivalului Naţional de Satiră şi Umor „ZÂMBETE ÎN PRIER“**.

Cu această ocazie se vor întâmpla următoarele concursuri:

I. CONCURS DE EPIGRAME CU TEMELE:

„Hoţul de la hoţ nu fură“ – 2 epigrame şi ***„Ciobanul“*** – 2 epigrame (cuvântul trebuie să apară obligatoriu în catrene). Lucrările vor fi trimise în trei exemplare cu motto şi plic închis, în care se va arăta identitatea, adresa şi datele de contact, până cel târziu în data de **28 martie 2014**, pe adresa: **Perţa Lucian, Biblioteca Orăşenească, str. Libertăţii, nr. 1, Vişeu de Sus, judeţul Maramureş, cod 435700**, cu specificaţia: **„Pentru concursul de epigrame“**.

La concurs pot participa epigramişti de pretutindeni, membri sau nu ai Uniunii Epigramiştilor Români, cu excepţia epigramiştilor vişeuani.

II. CONCURS DE PARODIE

Concurenţii vor pritoci o parodie la poezia ***Sonetul din zări***, **de Alexandru Macedonski (din volumul Excelsior)**. Pentru o mai eficientă valorificare, vă rugăm să redactaţi şi să trimiteţi parodia pe aceeaşi pagină cu poezia (stânga-poezia, dreapta-parodia). Şi parodia va fi trimisă în trei exemplare, cu motto, la adresa menţionată, până la data de 28 martie 2014.

III. CONCURS DE VOLUM, INCLUSIV ANTOLOGII

Pot participa volumele de umor (epigrame, fabule, proză scurtă, parodii etc.), tipărite în perioada aprilie 2013 – martie 2014. Lucrările vor fi trimise în două exemplare până cel târziu în data de 21 martie 2014 pe adresa menţionată, cu specificaţia: **„Pentru concursul de volum“**. Lucrările destinate concursului nu se restituie, ele intrând în fondul de carte al Centrului Cultural-Social.

Concurenţii pot participa la toate secţiunile concursului, fără restricţii!

Laureaţii vor fi anunţaţi telefonic sau prin e-mail în timp util. Cheltuielile de cazare pentru aceştia vor fi suportate de către organizatori.

Informaţii suplimentare se pot obţine la telefoanele: 0262.354.131, 0741099253.

Vă mulţumim pentru colaborare şi vă dorim ca pana de pupăză să vă inspire!

DE-ALE NOASTRE...

ECOURI, ECOURI...

Din Israel ne soseşte vestea că Antologia „**EPIGRAMA – PUNTE ÎNTRE ŢĂRI**“ (Cluj-Napoca, Editura NAPOCA STAR, 2013) s-a bucurat de o bună primire. Asociaţia Scriitorilor Israelieni de Limbă Română acordându-i Premiul „AUREL BARANGA“.

Festivitatea s-a desfăşurat la Casa Scriitorilor din Tel Aviv, la 26.12.2013, în organizarea Centrului Cultural Israeliano-Român şi a revistei MAXIMUM. Dintre cele 21 de premii acordate, patru au fost obţinute de cărţi din domeniul umorului.

MASS MEDIA

● Din PIX, în... PIXELI!

Aşa cum am promis în numărul trecut, revenim cu o selecţie de epigrame premiate la concursul pe rime date iniţiat de Lucian Perţa la Televiziunea Nord TV Borşa. Reamintim ca acesta se desfăşoară în cadrul emisiunii „DIN PIX, LA FIX“, în fiecare sâmbătă, la ora 22.00 şi, în reluare, duminica, la 14.00. Bravo, Lucică, ţine-o tot aşa!

24.08.2013 rimele „sezon, turişti“

CARTEZIANĂ

Ajuns la mare-n plin sezon,
Pierdut în masa de turişti,
Constaţi, c-o logică beton,
Că eşti furat şi, deci… exişti!

Dan Norea

31.08.2013, rimele „munte, foc“

UNUI AMATOR DE GRĂTARE ÎN AER LIBER

Mare iubitor de munte,
A prăjit, făcându-şi loc,
Înspre crestele cărunte,
Opt hectare dintr-un foc!

Petru-Ioan Gârda

07.09.2013, rimele „cărare, epigramă“

MĂRTURISIREA UNUI EPIGRAMIST

Pornit pe-a muzelor cărare,
Am tot creat, să-mi fac reclamă;
Acum, ajuns la consacrare,
Constat „*că rar e*“ *…epigramă!*

Ioan Şiman

12.10.2013, rimele „prună, corupt“

*** * ***

Mă simt istovit şi nu pot să mai lupt
Să fac România o ţară mai bună,
Când văd un ministru cum este corupt
Cu un caltaboş şi o ţuică de prună.

Laurenţiu Ghiţă

26.10.2013, rimele „conifere, iepuraş“

DURERILE AMORULUI

În parcul înţesat de conifere
M-a prins soţia cu un… „iepuraş“;
Şi am de-atunci în spate o durere:
Un junghi, dar şi o urmă de făraş!

Grigore Chitul

02.01.2014, rimele "tobă, vin"

VIS PENTRU 2014

Cum la anul e scrutin,
Să vedem cine aprobă,
Lângă altii, care vin,
Alt Şoric şi altă Tobă?!

Viorica Găinariu Tazlău

21.01.2014, rimele „ţigări, calmează“

DRUMEŢIE

Pe-ale muntelui cărări
Duce-n rucsac şi ţigări,
Că ozonul îl calmează
Numai... după ce fumează.

Nicolae Mihu

Festivalul Naţional de Satiră şi Umor „MĂRUL DE AUR“, Ediţia XXX, Bistriţa, 11–13 aprilie, 2014

Festivalul se adresează creatorilor de literatură, grafică satirică şi interpretare a umorului. La Secţiunea de Creaţie Literară, tema este: „Treizeci de bistriţene...“ şi va avea trei subsecţiuni:

a) Creaţii în manuscris, care va cuprinde: 5 epigrame sau fabule la temă şi proză scurtă, maxim 3 pagini, vor fi redactate in 2 exemplare şi vor fi trimise în sistem motto.

b) Creaţii în volum publicat, apărute după 1 august 2013. Se trimit câte 2 exemplare din fiecare titlu, însoţite de Fişa de Înscriere care se găseşte la Cenacluri şi Cluburi.

c) Creaţie literară pentru elevi, 2–5 epigrame sau fabule la temă sau 2 pagini de proză umoristică, la temă, cu menţionarea identităţii elevului, a instituţiei de învăţământ, a profesorului îndrumător şi a adresei de domiciliu.

Termen de expediere: **31 martie 2014, (data poştei)**, pe adresa: **CASA DE CULTURA A SINDICATELOR, Str. Al. Odobescu, nr. 3, Bistriţa – 420043**.

Relaţii suplimentare: **tel/fax: 0263-233345, 0745-970.250** sau e**-mail: ccsbistrita@yahoo.com**, sau **ccsbistrita@anccsr.ro.**

IN MEMORIAM ✞ IN MEMORIAM ✞ IN MEMORIAM

NE-AU PĂRĂSIT

Familia noastră e mai săracă prin dispariţia lor.
Rugăm pe Bunul Dumnezeu
să-i odihnească în pace!

Mihai DANIELESCU (04.03.1933 – 17.01.2014)

Cu durere în suflet, anunţăm trecerea în nefiinţă a unuia din vechii şi valoroşii noştri colaboratori, epigramistul, caricaturistul şi graficianul Mihai Danielescu. Cunoscut pentru experimentele sale în carigramă, dar şi prin ilustraţiile care au însoţit permanent această revistă, precum şi prin epigramele de o valoare incontestabilă, maestrul a lăsat un gol imens în urmă.

Publicăm postum două din epigramele sale, cu părere de rău că par special scrise şi că nu le va putea vedea, de acolo de sus!

Ultima satisfacţie
Tresaltă inima în mine,
Pe drumul lung şi pietruit,
Că şeful m-a vorbit de bine,
Convins fiind că am murit!

Consolare
Să mor, îmi vine câteodată,
Că, cel puţin, m-aş consola,
Să-l ştiu pe şef, măcar o dată,
Mergând şi el în urma mea.

Nelu IONESCU-QUINTUS (12.08.1919 – 28.01.2014)

O nouă veste tristă îndurerează suflarea epigramatică românească. Unul din corifeii epigramei, Nelu Ionescu-Quintus, ne-a părăsit pe 28 ianuarie a.c. în urma unui stop cardiac. Autor a peste 5000 de epigrame, publicate, fie în volume personale (18), fie colective, Nelu Ionescu-Quintus este un demn reprezentant al unei veritabile „dinastii“ în epigrama românească, inaugurată de tatăl său, Ion Ionescu Quintus şi (încă) mai reprezentată de fratele său, Mircea Ionescu Quintus.

Publicăm două epigrame de-ale sale, în semn de omagiu şi promitem, în numerele viitoare, o aplecare mai detaliată asupra acestei mari personalităţi a mişcării noastre.

Unei fete romantice, care mi-a dat întâlnire la... cimitir
Aşteptând să-mi dai sărutul
Într-un cadru „pitoresc”,
Sper să facem începutul
Unde alţii o sfârşesc!

Autoepitaf
Sub licărirea unui sfeşnic,
Umbrit de florile din vas,
Din cel ce odihneşte veşnic,
Doar spiritul a mai rămas!

Victor Macarenco (21.11.1924 – 28.01.2014)

Dor de Basarabia
Atunci când şi un nume sfânt,
Ce l-a purtat acest pământ,
Se uită prea uşor,
Şi dorurile... dor!

În pragul transplantului
Femei, ce toată viaţa v-am iubit,
Iertându-vă greşeala şi minciuna,
Aduceţi de urgenţă numai una
Din inimile ce v-am dăruit.

EPIGRAMA

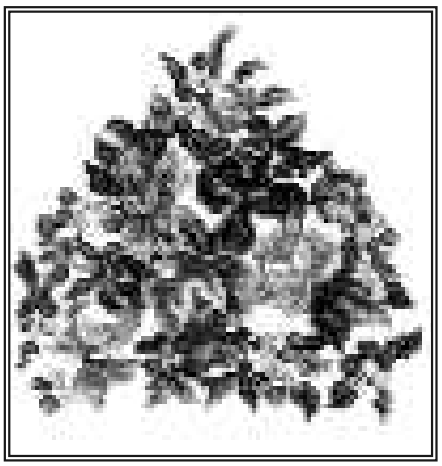

ATENŢIONARE LA VÂRSTA A TREIA
Vei constata întâia oară,
Păşind în pragul bătrâneţii:
De-acuma, orice primăvară
Înseamnă înc-o toamnă-a vieţii!
Dan Căpruciu

UNEI PREA FRUMOASE DOMNIŞOARE
Contrazic proverbul care
Între cârcotaşi iar zboară:
Nu sunteţi decât o floare,
Totuşi,... câtă primăvară!
Mihai Haivas

„COASTA“ COSTĂ!
Văzând factura – un real record,
Pe ruj, cosmetice, parfumuri, fard,
Bărbatul a făcut atac de cord,
După-al nevestei lui atac de... card.
Laurenţiu Ghiţă

MĂRŢIŞORUL
Un simbol al primăverii,
Bucurând întregul neam,
Semn că înflori-vor merii
Pentru Eva şi Adam.
Nicolae Munteanu

MĂRŢIŞOARE-N PATRU VERSURI!

PRELUDIUL UNEI CĂSNICII FERICITE
Chiar când viitoarea mamă-
Soacră se răstea la mine,
Se-auzea la o reclamă:
„Viitorul sună bine!“...
Vali Slavu

SCOPUL SCUZĂ MIJLOACELE
În curând, va fi şi vila gata,
C-au muncit de le-a ieşit şi untul;
El, făcând comerţ cu ridicata,
Ea, făcând amor cu amănuntul!
Ioan Toderaşcu

CRONICĂ DE PRIMĂVARĂ
Dispare-al frigului fior,
În verde e schimbat decorul,
Vin berzele la cuibul lor
Şi pe la case perceptorul.
Vasile Larco

LOVE STORY
Veneam la geam, pe vânt şi ploi,
Şi serenade îi făceam,
Cântându-i: te iubesc cât doi,
...la câte kilograme am!
Ion Ruse

UN BUSINESSMAN ÎNSURAT
Se uită des în portofel
La poza soaţei, top-model,
Şi iar îl macină deruta:
– Cândva păstram aici valuta!...
Ion Diviza

OPTIMISM DE IARNĂ
Sunt optimist din firea mea,
Căci gerurile-s trecătoare
Şi parcă iarna nu-i chiar grea,
Alături cu femei uşoare.
Corneliu Zeana

ISSN 1224-3426 Tipărit sub îngrijirea Tipografiei GRAFICA XX